

Digitalizálta
a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtár
és Információs Központ

1953Rendes tagoknak:

Bognár Rezső	63
Hajós György	67
Nagy Imre	70
Sedlmayr Kurt	71
Szörényi Imre	74
Turán Pál	77

Levelező tagoknak:

Bárány Nándor	86
Bóka László	89
Friss István	91
Kardos Tibor	92
Obermayer Ernő	94
Pattantyus Géza	98
Schandl József	101
Szalay Sándor	104

Tiszteleti tagoknak:

Bardin, I.P. ,	111
Dubinyin, M.M,	113
Palladin, A.V.	114
Curie, J., ,	116
Bernal, J.D.	121
Kuo Mo zso	124
Infeld, L. ,	126
Nejedly, Z.	130

Külső tagoknak:

Kuratowski, K.	132
Mazur, S. ,	133
Hadjoloff, A.,	134
Certanescu, R.	136

Bognár Rezső levelező tagnak az Akadémia rendes tagjává való megválasztását javasoljuk.

Javaslatunkat a következőkkel indokoljuk:

Bognár Rezső már tudományos munkásságának kezdetén, mint Zemplén akadémikus kiváló tanítványa és munkatársa, igen értékes kutatási eredményekkel gazdagította a szénhidrátok kémiáját. E kutatások eredményességét jelzi a sikeres glykosidszintézisek hosszú sora, továbbá új glykosidok izolálása és szerkezetfelderítése. Ezeknek a vizsgálatoknak jelentőségét legmeggyőzőbben az igazolja, hogy többek között fontos és régen ismert olyan glykosidok szintézisét is sikerült megoldani, amelyeknek szintézise régi, megoldatlan tudományos problémát képezett. Elég, ha ebben a vonatkozásban csak a ruberythrinsav és phlorodzin szintézisének megoldását emelem ki.

Bognár további kutató tevékenysége folyamán érdeklődése az anthoxanthinok és anthoxanthin-glykosidok felé fordult és itt is jelentős kutatási eredményeket ért el, amelyek éppen úgy, mint az előzőek, nemzetközi viszonylatban is figyelmet keltettek.

Amidőn Bognár a K.L. Tudományegyetem Szerves Kémiai Intézetének élére került, új intézetét példás módon szervezte meg és munkatársainak megfelelő kiválogatásával és nevelésével egy új kutatási ikerkolát teremtett meg. A mindössze néhány éve működő új intézet már eddig is komoly kutatási eredményeket ért el. Ezek közül figyelemreméltóak a nitrogen-glykosidok kémiájára vonatkozó vizsgálatok, majd újabban azok a kutatási irányok, amelyek egyes szerves kémiai reakciók mechanizmusának felderítésére törekedtek. Ide sorolandók a trans-glykosidifikálás folyamatának továbbá acylezett carbamidok hőbehatásra bekövetkező átalakulásának vizsgálata.

Bognár tudományos közleményei nagy publicitású folyóiratokban jelentek meg, így pl. a nitrogenglykosidok kémiájának összefoglaló ismertetése az *Uszpechi Chimii* c. szovjet folyóiratban látott napvilágot.

Bognár igen értékes munkásságot fejtett ki azzal is, hogy a tudomány és gyakorlat állandó kapcsolatát aktívan művelte. Így a ritka mákalkaloidok izolálásának gyakorlati kidolgozásával és a máklevék feldolgozásának ismételt megjavításával a hazai alkaloidtermelés gazdaságosságát jelentősen növelte. A tudomány és gyakorlat kapcsolatának ápolását jelzi az a munkássága is, amely a gyógyászatban alkalmazott rutinnak a hazai baltacinból való izolálására vonatkozik.

Külön kell értékelni azt az aktivitást, amelyet Bognár az Akadémián mint osztálytitkár fejtett ki. Noha erről a tisztségről Debrecenbe való távozását követően lemondott, az Akadémia ügyeivel kapcsolatos lelkes tevékenysége nem szűnt meg és jelenleg is Akadémiánk egyik legaktívabb tagja.

Bognár Rezső nemcsak Magyarországon, de külföldön is elismert szakember. A közelmúltban választotta külföldi levelező tagjává a Bulgár Tudományos Akadémia. Székfoglaló előadásának címe: "Mákalkaloidok előállítására és átalakulása" volt.

ifj. Bruckner Győző sk.
akadémikus

Müller Sándor sk.
levelező tag.

Javasoljuk, hogy a Magyar Tudományos Akadémia Hajós György levelező tagot rendes taggá válassza.

Hajós Györgynek eddig megjelent 19 tudományos munkája arról tanuskodik, hogy Hajós minden kérdést igen finom és elegáns módszerekkel tárgyal. Munkásságának legnevezetesebbike a híres Minkowski-sejtés teljes megoldását tartalmazza. Minkowski ugyanis a múlt század végén valószínűnek állította - és $n=3$ esetben be is bizonyította - hogyha az n -dimenziós euklidesi teret n -dimenziós kongruens kockákkal befedjük úgy, hogy ezek középpontjai rácsot alkossanak, akkor mindig van köztük olyan kockapár, amelyeknek két $(n-1)$ -dimenziós lapja teljesen fedi egymást. Ennek a sejtésnek a bebizonyítása évtizedekig ellenállt még igen neves matematikusok erőfeszítéseinek is, így pl. Siegel, B. Levi, Mordell, Keller és Perron tettek sikertelen kísérletet a megoldására, de még 1940-ben is csak az volt az eredmény / Perron /, hogy a sejtés $n \leq 9$ -re igaz.

Hajós 1941-ben igen meglepő módon bebizonyította, hogy Minkowski sejtése minden n -re igaz. Bizonyítása azonban még e nevezetes probléma megoldásánál is többet nyújt, amennyiben Hajós azt is beigazolta, hogy a Minkowski-sejtés ekvivalens a következő csoportelméleti tétellel:

Ha G véges Abel-féle csoport és $S_i = \langle 1, a_i, a_i^2, \dots, a_i^{n_i-1} \rangle$, valamint G előállítható $G = S_1 S_2 \dots S_n$ alakban, ahol a_i komplexusok szorzása azt jelenti, hogy G minden eleme egyszer áll elő az S_i komplexusok elemének szorzásával, akkor valamelyik S_i alcsoportja G -nek.

Hajós ezen csoportelméleti tételének bebizonyításával nem csak a Minkowski-sejtést igazolta, hanem a csoportelméletben alapvető tételt bizonyított be, amely megnyitotta a csoportok faktorizációjának problémájának a kutatását.

Ugyancsak csoportelméleti jellegű Hajósnak a faktorizáció problémáiról írt két másik munkája, amelyek egyik Keller egy mai napig be nem bizonyított sejtésének csoportelméleti ekvivalenciát tartalmazza, a másik pedig azt bizonyítja, hogy van olyan ciklikus csoport, amely előállítható két nem-periodikus komplexus szorzataként. /Periodikusnak nevezik egy komplexust, ha 1-től különböző csoportelemmel megszorozva ugyanazt a komplexust kapjuk./

Hajós Györgynek csoportelméleti munkáin kívül geometriai, geometriai számelméleti és alkalmazott matematikai munkássága is van. A geometria terén legújabbán azt sikerült bebizonyítania, hogy a felületelmélet klasszikus Gauss-Bonnet-tétele a forgó vektorokra vonatkozó megállapításként mondható ki, vagyis a Gauss-Bonnet-tétel lényege valójában nem specialisan felületelméleti jellegű, hanem annál általánosabb igazságot fejez ki.

Alkalmazott matematikai kutatásai numerikus és grafikus módszerek alkalmazására vonatkoznak. Talán elég e tekintetben megemlítenünk, hogy az egyik, bonyolultsága miatt alig használt nomogramm-típus megszerkesztésére sikerült olyan eljárást találnia, amely ezt a gyakorlatilag alig használható nomogramm fajtát a gyakorlat számára nagyon is hozzáférhetővé teszi.

Hajós számos közfunkciójának ellátása közben lépten-nyomon tanúságot tett arról, hogy a népi demokrácia célkitűzéseit magáévá tette és azok elérése kedvéért bármikor hajlandó munkát és időt áldozni. Ha mindezt hozzávesszük kiváló tudományos eredményeihez, bizvást remélhetjük, hogy Akadémiánk sokat nyerne Hajós György rendes taggá való megválasztásával.

Budapest, 1953. január 25.

Alexits György s.k.

Rényi Alfréd s.k.

Egerváry Jenő s.k.

Nagy Imre. levelező tag, az agrárpolitikának régi művelője.

Mint a Moszkvai Agrártudományi Intézet munkatársa hosszú éveken át foglalkozott a nemzetközi agrárpolitika és különösen a mezőgazdasági tudomány magyar vonatkozásainak alapvető kérdéseivel. Számos tanulmányt tett közzé, amelyek a marxista tudományos közvélemény részéről megérdemelt elismerésben részesültek.

A felszabadulás után az elméleti agrártudományról és agrárpolitikáról megjelent könyvei, tanulmányai és előadásai agrártudományi irodalmunk nélkülözhetetlen munkái közé tartoznak. 1950-ben megjelent Agrárpolitikai tanulmányok c. munkájában rendszeres formában összefoglalja a marxizmus-leninizmus tanítását a magyar agrár- és a parasztkérdés történeti, közgazdasági és politikai vonatkozásairól. Nagy Imre kiváló ismerője a magyar mezőgazdaság múltjának és jelenének. Munkáit magas elméleti színvonal és a marxista agrárpolitika gyakorlati alkalmazásának egysége jellemzi. Újabb munkái közül legjelentősebb most bemutatásra kerülő tanulmánya, amely a sztálini mű alapján a magyar agrárpolitika döntő elvi és gyakorlati kérdéseit világítja meg.

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem agrárgazdaságtani munkáját is irányítja, emellett tevékenyen részt vesz az agrárgazdaságtani aspiránsok képzésében és a II. Osztály Közgazdaságtudományi Állandó Bizottságának munkájában.

Érdemei a magyar népi demokrácia mezőgazdasági politikájának gyakorlati keresztülvitele terén mindenki előtt ismeretesekek, ezek részletesebb ismertetésére ezért nem térünk ki.

Mindezek alapján rendes taggá való megválasztását javasoljuk.

Fogarasi Béla sk.
osztályelnök.

Molnár Erik sk.
akadémikus.

Révész Imre sk.
akadémikus.

Sedlmayr Kurt, akadémiai levelező tag
rendes tagságára.

Sedlmayr Kurt 1900-ban született Szarvaskőn. Agrármérnöki és doktori oklevelét a bécsi Agrártudományi Egyetemen szerezte. 1924-ben megszervezte Bükön a nagycenki cukorgyár növénynemesítő állomását. Itt rövid ideig dolgozott és utána külföldön, Canadában, majd Hollandiában folytatta tanulmányait. 1930 óta, mint önálló növénynemesítő dolgozik Sopronhorpácson, ahol annakidején állami támogatás nélkül indította meg a magyar cukorrépa nemesítését. A felszabadulás után is munkahelyén maradt, mint a kísérleti telep vezetője.

Mint gyakorlati növénynemesítő az előbbieken kívül is többzör járt külföldön. Így Németországban, Ausztriában, Jugoszláviában. A felszabadulás után tanulmányuton volt Csehszlovákiában, a Német Demokratikus Köztársaságban, résztvett a moszkvai gazdasági konferencián Magyarország képviselőjeként.

Haladó szellemű, a legnagyobb hazai eredményeket felmutató legképzettebb növénynemesítőnk. Elméleti munkássága gyakorlati nemesítő munkája során bontakozott ki. Az általa kinemesített fajták egy része nemcsak hazai vonatkozásban, hanem külföldi viszonylatban is elismert. Ilyen például a Béta C 242. cukorrépa fajtája, amely cercospora ellenálló és szárazságtűrő. A rózsaszínű Béta takarmányrépa fajta a legutóbbi évek során több külföldi államban végzett fajtaösszehasonlító kísérletekben is a legjobb fajtának bizonyult. Hazánkban nagy területeken termelik a Béta Y 19 cukorrépa fajtát. A Béta 40 ősziárpa, mint törzskönyvezett fajta a termelésben szintén komoly helyet foglal el. A Béta 88 és 91 olajlen-fajták a legjobb hazai minőségű lenfajták. A Béta pampon- és tavasz-bükköny államilag elismert fajták.

Elméleti munkássága során kidolgozta a répa páros tenyésztési és heterózis nemesítési módszerét. A répa minőségi vizsgálatánál új normáloldatos eljárást dolgozott ki, amelynek segítségével a nemesítési munka ütemét nagymértékben meggyorsítja.

Behatóan foglalkozik különösen 1946 óta a micsurini biológia módszereinek megismerésével és hazai alkalmazásával. Ezen a téren uttörő munkát végzett. A micsurini biológia módszereivel már eddig is jelentős eredményeket ért el. Feljavította a bányakuti 1201-es buzafajta termőképességét, továbbá a cukorrépa vegetatív hibridjei, valamint a fajtánbelüli keresztezéssel elért eredmények jelzik a micsurini biológia nemesítési módszereinek alkalmazását. A magyar agrárkutatók közül az elsők között foglalt állást a micsurini biológia mellett. Tudományos felkészültsége és munkássága segítségével elért eddigi eredményei a legszebb példái a haladó szovjet agrobiológia révén elérhető eredményeknek.

Új módszereit állandó tapasztalatcseréken azonnal a köz hasznára bocsátja, eljárásaival a többi növénynevelők munkáját azonnal segíti. A kísérleti gazdaságok Tudományos Tanácsának elnöke és ezen keresztül is igen komoly segítséget nyújt a magyar növénynevelőknek és mezőgazdasági kutatóknak.

Állandó kapcsolata van a gyakorlattal, intézete igen sok termelőszövetkezetet és állami gazdaságot patronál.

Nemesítői és tudományos munkájának elismeréseként 1950-ben Kossuth-díjat kapott. 1952-ben Népköztársaságunk Kormánya a Népköztársasági Érdemrend IV. fokozatával tüntette ki.

A fentiekben ismertetett kiemelkedő tudományos munkája és eredményei alapján javasoljuk a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagjává.

Budapest, 1953. május 18.

Manninger Rezső s.k.
rendes tag

Somos András s.k.
levelező tag

~~Szörényi Imre Sztálin-díjas levelező tag rendes taggá való megválasztását javasolom az V. Osztályba.~~

Szörényi Imre biokémiai kutató munkásságát Budapesten Hány professzor intézetében kezdte el. A Horthy-korszak politikai viszonyai között tudományos munkásságát Magyarországon nem folytathatta. A 30-as évek elejéig Berlinben dolgozott, majd a fasizálódás elől a Szovjetunióban talált menedéket. Itt Kievdin a Palladin vezetése alatt álló Biokémiai Intézetben bekapcsolódott a 30-as évek szovjet biokémiai kutatásainak egyik legértékesebb vonalába. Az Ukrán Tudományos Akadémia Biokémiai Intézetének osztályvezetője volt, amikor a Magyar Népköztársaság meghívására 1950-ben visszatért Magyarországra és a Magyar Tudományos Akadémia Biokémiai Intézetének igazgatójaként ezen intézetet megszervezte.

Szörényi Imre levelező tag tudományos munkássága a következő főbb területekre vonatkozik. Vizsgálta a fény hatását a sejt biokémiai folyamataira. Különösen értékesek és a legujabb időkben ismét előtérbe kerülnek azok a klasszikus vizsgálatok, amelyeket Lasniczkivel az élesztőnövekedés és fermentáció, valamint a közeg és a sejtek K tartalma közötti összefüggésre vonatkozóan végzett. Kievi munkásságának idejére esik az izom biokémiájába való bekapcsolódása, ahol résztvett a tréning befolyásának vizsgálatában. Önálló munkásságának jelentős eredménye a Pasteur-reakció mechanizmusára végzett kutatásai, melyek Bah kutatásait szélesítették ki. A legutóbbi időkben a myosin foszforkötéséről és az arginin foszfoferáz működéséről megjelent dolgozatai keltettek méltán világszerte feltűnést.

Szörényi Imre levelező tag biokémiai működése mindig a legszorosabb kapcsolatban állt az orvostudomány és a biológia fontos elméleti kérdéseivel. 1952-ben a Nagy Honvédő Háború idején végzett vizsgálataiért Sztálin-díjjal jutalmazták. Ezen munkásságának eredménye a mikrocid néven szélesesen használt antibiotikum kémiai természetének megállapítása és előállításának kidolgozása.

Mindezek a tudományos eredmények, valamint Szörényi Imre levelező tagnak széleskörű biokémiai és marxista filozófiai ismeretei indokolják azt a véleményemet, hogy rendes taggá való megválasztása Akadémiánk orvosi és biológiai kutatásainak előbbrevitele érdekében igen nagy nyereséget jelent.

Straub F. Brunó s.k.
akadémikus,
a Magyar Tudományos Akadémia
elnökségi tagja.

Javasoljuk Turán Pál levelező tag rendes taggá választását. Turán Pál jelentős eredményeit, melyekkel a matematika számos ágát gazdagította, a matematikusok az egész világon ismerik és rendkívül nagyrabecsülik. Tudományos munkássága mélyenjáró, sokoldalú és szokatlanul széles területet ölel fel és máris igen sok visszhangra talált az egész világon. Azoknak a jelentősebb eredményeinek, amelyeket az utolsó években ért el, hatása a következő években fog csak teljesen kibontakozni. Alábbiakban igyekszünk rövid áttekintést nyújtani tudományos munkásságáról.

Turán Pál első matematikai munkája 1933-ban jelent meg, azóta eltelt 20 év alatt 70 dolgozatot írt, melyek közül 63 megjelent és 7 sajtó alatt van. Sajtó alatt van "Az analízis egy új módszeréről és annak alkalmazásairól" című monográfiája /64/^{*}, amely a Magyar Tudományos Akadémia kiadásában rövidesen magyar és német nyelven jelenik meg. Eddigi munkái közül kétségtelenül ezt kell főművének tekintenünk. Ebben a könyvben az általa felfedezett új módszert és annak igen sokirányú jelentős alkalmazásait foglalja össze. A módszerre és alkalmazásaira az alábbiakban még részletesen kitérünk.

Turán Pál matematikai munkássága a következő területekre terjed ki: elemi és analitikus számelmélet; utóbbival kapcsolatban a zeta- és L-függvények elmélete; az analízis fentemlitett /hatványösszegek vizsgálatára vonatkozó/ módszere és annak alkalmazásai az analitikus számelméletben, a komplex függvénytanban, a differenciálegyenletek elméletében, algebrai egyenletek közelítő megoldására, stb; konstruktív függvénytan, különösen az interpoláció és mechanikus kvadratura elmélete és az ortogonális polinomok elmélete; komplex függvénytan; Fourier-sorok elmélete; funkcionális algebra; gráf-elmélet; determináns-elmélet. Ez a puszta felsorolás is mutatja, hogy munkássága milyen széles területet ölel fel. Hozzá kell tennünk azonban ehhez, hogy dolgozatainak alaposabb tanulmányozásánál felfedezhetők látszólag egymástól távoleső vizsgálatai közötti mélyebben fekvő összefüggések. Turán Pál kiváló érzékkel rendelkezik az iránt, hogy ilyen összefüggéseket felfedezzen; ez mutatkozik meg abban is, hogy módszerének egyre újabb alkalmazási területeit tárja fel. Különböző kutatási területi összefüggésére példa 40. dolgozata, amely módszerének a funkcionális algebra bizonyos kérdéseire való alkalmazását tartalmazza. De említhetnénk például a 20., 38. és 45. sz. **77** Erdős Pállal együtt írt dolgozatait pontrendszerek egyenletes eloszlásáról. * A számok Turán Pál dolgozatainak mellékelt jegyzékére vonatkoznak.

lásáról s ezzel kapcsolatban polinomok gyökeinek szögterekben való eloszlásáról, amelyek bizonyos értelemben összekötő láncszemet alkotnak Erdős Pállal együtt írt konstruktív függvény-tani munkái és hatványösszegekre vonatkozó módszere között és ugyanakkor részben a funkcionális algebrához is számíthatók. Turán Pál az összes felsorolt kutatási területeit eredeti, erős invenciótól áthatott, új módszerekkel és eredményekkel gazdagította, sohasem jár kitaposott utakon, hanem új kutatási irányokat nyit meg. Különösen vonatkozik ez a hatványösszegekkel kapcsolatos fentemlített új módszerére, amely igen hatékony és számos területen nagy sikerrel alkalmazható. De vonatkozik ez teljes mértékben Erdős Pállal és Grünwald Gézával együtt írt konstruktív függvény-tani munkáira /10., 14., 16., 22./, pontrendszerek egyenletes eloszlására vonatkozó fentemlített dolgozataira /20., 38., 45./ s azoknak a kinetikus gázelméletben való meglepő alkalmazására, melyet Egervári Jenő akadémikussal együtt dolgozott ki /53., 56./. Hasonlóképpen új kutatási irányokat nyitott meg doktori disszertációja és ahhoz kapcsolódó dolgozatai /3., 4., 6./, Erdős Pállal együtt írt elemi számelméleti dolgozatai /9., 25., 36./ és a funkcionális algebrára vonatkozó 65. sz. dolgozata. Jellemző, hogy például 49. dolgozata, mely igen szép eredményt tartalmaz, bár nem tartozik legjelentékenyebb munkái közé, mégis olyan nagy visszhangra talált, hogy már eddig is kilenc szerző fejlesztette tovább gondolatait.

Dolgozatai közül tíz /az 1., 11., 19., 23., 31., 34., 48., 50., 52., 68. számúak/ analitikus számelméleti tárgyú. Már első dolgozataiból mint az analitikus számelméleti egyedülállóan bonyolult "techniájának" virtuóz mesterét ismerjük meg. Későbbi dolgozataiban, amelyek az analitikus számelmélettel foglalkoznak /23., 31., 34., 48., 50./ új módszerét alkalmazza nagy eredménnyel az analitikus számelmélet nehéz problémáira. Különösen ki kell emelnem a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának folyóiratában 1947-ben megjelent közel 70 oldalas értekezését /31./, amelyben a Riemann-sejtéssel kapcsolatos mély eredményeit ismerteti. A Riemann-sejtés egyike a matematika nagy és mindmáig megoldatlan problémáinak, amelyen már közel 100 éve köszörülnek, élesítik szerszámaikat a matematikusok, de mindmáig nem jutottak el annak igazolásához. Turán Pál kétségtelenül egyike azoknak, akik a Riemann-sejtés irányában a legtöbb előrehaladást érték el. Egyben ő a zeta- és L-függvények elméletének a ma élő matematikusok közül egyik legalaposabb ismerője. Rá kell mutatnunk arra is, hogy számos másirányú eredményére,

így már többször említett új módszerének felfedésére is, a Riemann-sejtés körüli vizsgálatait kapcsán jutott, úgyhogy ezek a vizsgálatai nemcsak a Riemann-sejtésre vonatkozó kutatásokra, hanem a matematika sok más fejezeteire is megtermékenyítőleg hatottak.

A Riemann-sejtéssel kapcsolatos eredményei közül, mint egyik legmeglepőbbet, kiemeljük azokat a tételeit, melyek szerint a számsor egy véges szakasza törzsszámainak eloszlása és a zeta-függvénynek a kritikus sáv bizonyos téglalapjában lévő gyökeinek elhelyezkedése között közvetlen összefüggést állapít meg. Kiemelem továbbá a primszám formula hibstagjának becslésére vonatkozó eredményeit /48.,50./ és a Carlson-tételre vonatkozó új eredményeit. / 54. /

A zeta- és L-függvények elméletével négy dolgozata foglalkozik / 26, 33.,54.,60./, ezek közül kiemeljük a 26. és 54. számot,

Módszerének kidolgozásával és annak számelméleten kívüli alkalmazásával foglalkozik 11 munkája /28.,29.,30.,40.,44.,51.,55.,62.,63.,67.,69./, valamint fentemlített monográfiája, amely a módszert, annak számelméleti és egyéb alkalmazásait egyaránt összefoglalja. E-lemi számelméleti tárgyú 9 dolgozata, /mégpedig a 2, 3, 4, 6, 7,8,9, 25.,36. számúak/. Ezek közül a 3. sz. doktori disszertációja, ehhez csatlakoznak a 4. és 6. számú dolgozatok. Ezekben az egész számok törzstényezői számára vonatkozó Hardy-Ramanujan féle eredményekre igen egyszerű bizonyítást ad és ezen eredményeket messzemenően általánosítja. Módszere abban áll, hogy egy olyan megfontolást alkalmaz, amely lényegében azonos a valószínűségszámításban jól ismert Csebisev-féle egyenlőtlenség bizonyításával. Turán bizonyítását Hardy és Wright " Az introduction to the theory of numbers " c.könyve is átveszi. Turán Pálnak ez a bizonyítása kiindulópontja volt a számelmélet egy új irányának, additív számelméleti függvények értékészlet-eloszlása valószínűségszámítási módszerekkel való vizsgálatának. Turán Pál dolgozatának uttörő jelentőségét M.Kac "Probability Methods in Some Problems of Analysis and Number Theory / Bull. Amer. Math.Soc. 55. /1949/ 641-655. o./ című referátuma világosan kidomborítja. A valószínűségszámítási módszerek alkalmazása a számelméletben a legutóbbi évtizedben számos érdekes és más módszerekkel elérhetetlen eredményt hozott. Ezek közé tartoznak a Turán Pál által megindított kutatási irány eredményei is. A 7. és 8. számú, Erdős Pállal közös dolgozataival kapcsolatban kiemeljük, hogy ezek 1935-ben a tomszki Matematikai Intézet Közleményeiben jelentek meg. N.P.Romanov szovjet matematikussal való levelezésük következményeképpen.

Konstruktív függvénytan tárgyú Turán Pál hat dolgozata, mégpedig a 10., 14., 16., 22., és 49. számúak. Ezek közül a 10., 16. és 22. Erdős Pállal, a 14-es Grünwald Gézával közös munka. A 49. dolgozat széles visszhangját már említettük. Kiegészítőleg még azt említjük, hogy az I. Magyar Matematikai Kongresszuson két kínai matematikus, Ch'in-Mo Tung és Hsien-Yü Hsü két dolgozata került bemutatásra, melyek Turán ezen munkájához kapcsolódnak. Ebben a dolgozatban foglalt eredményeinek egyrészét Turán már 1941. évben közölte Szegő Gáborral. Kiemelkedő jelentőségűek a 10., 16., 22. dolgozatok eredményei, a mechanikus kvadraturára az interpolációra és az ortogonális polinomok nagyságrendjére és gyökeinek eloszlására vonatkozólag. Ezek az eredmények már klasszikusnak tekinthetők, hasonlóképpen a 14. dolgozat eredményei is, aminek bizonyítéka, hogy Natanson Konstruktív függvénytan című, ezekben magyar fordításban is kiadott kiváló monográfiája külön pragmatust szentel Turán és Grünwald tételének és egy másikat Turán és Erdős tételének /III. fejezet 2. és 3. §./ . Hasonlóképpen fel vannak dolgozva Turán, Erdős és Grünwald eredményei Szász Pál "Bevezetés a differenciál-és integrálszámításba" című egyetemi tankönyvként használt kézikönyvében /470 §./, Szegő Gábor "Orthogonal polynomials" című munkájában, Shohat és Tamarkin a momentumproblémával foglalkozó monográfiájában, Feldheim Ervin monográfiájában, stb. Számos más szerző dolgozata alkalmazza és fejleszti tovább ezeket az eredményeket. Legújabbán Freud Géza aspiráns most benyújtott disszertációjában alkalmazta Turán és Erdős tetteit szép eredménnyel.

Fourier-sorokkal foglalkozik Turán Pál öt dolgozata /5., 15., 17., 35., és 61./ . Ugyanugy, mint az interpoláció elmélete terén, a Fourier-sorok elméletében is Turán Pál munkái Fejér Lipót akadémikus munkáihoz kapcsolódnak és az ő ösztönző hatását tükrözik.

Turán Pál tíz dolgozata foglalkozik a komplex függvénytan egyes kérdéseivel, mégpedig a 12., 18., 20., 27., 32., 37., 38., 42., 45., és 57. számúak. Ezek közül a 18. és 27. számúak polinomok és deriváltjaik értékészletére, a 32., 37., és 42. számúak a hatványsorok bizonyos tulajdonságaira vonatkoznak. A 20., 38., 45., dolgozatok pontrendszerek egyenletes eloszlásának kérdéseivel foglalkoznak és ezek alkalmazásával polinomok gyökeinek szögterekben való eloszlására. Ezekhez a dolgozatokhoz kapcsolódnak a kinetikus gázelméletre vonatkozó, Egerváry Jenővel közösen írt 53. és 56. dolgozatai, amelyek egyrészt König Dénes és Szűcs Adolf egy figyelemreméltó dolgozatához /Mat. Term. Tud. Ért. 31/1913/ /

másrészt H. Steinhaus egy munkájához kapcsolódnak. Steinhaus egy azóta megjelent újabb dolgozatában folytatja ezt a kutatási irányt, kapcsolódva Turán és Egerváry munkájához.

A determináns-elmélettel foglalkozik a 13. és 21. számú dolgozat, a gráfelmélettel a 24., 66., és 70. számú dolgozatok, míg a 39. és 65. számú dolgozatok funkcionális algebrai tárgyuak. Különösen a 65. számú dolgozat jelentőségét kell aláhuznunk, melyet Turán az I. Magyar Matematikai Kongresszuson adott elő és mely csak néhány hónapja jelent meg a Kongresszus Közleményeiben. Éppen ezért, ennek a dolgozatnak visszhangja csak ezután mutatkozhat meg, de meg vagyunk róla győződve, hogy ez bőséges lesz. A "funkcionális algebra" kifejezés Turántól származik, ezen ő egy polinom gyökeinek elhelyezkedésére a polinom bizonyos előállításainak együtthatóiból levonható következtetések elnéletét érti. Ennek a témakörnek igen nagy irodalma van, amely főként kikaposott utakon halad, ezzel szemben Turán dolgozata, a funkcionális algebra új és eddig egyáltalán fel nem derített területeire vezet el; a 65. dolgozat ennek a területnek számos további fontos kutatási feladatát tüzi ki.

A 41., 43., 47., 58., 59. dolgozatok referáló, illetve didaktikai jellegűek, azonban szinte mindegyik tartalmaz olyan megjegyzéseket, amelyekből önálló tudományos dolgozat is kitelnék.)

Turán Pál olyan ötletekben gazdag matematikus, akinek teljes munkásságát csak úgy láthatjuk tisztán, ha saját dolgozatain kívül figyelembe vesszük azoknak a dolgozatoknak a nagy számát is, melyek létrejöttében az ő utmutatásai lényeges szerepet játszottak. Mindenki, aki Turán Pállal szorosabb tudományos kapcsolatban áll, sokat köszönhet ennek a kapcsolatnak, mivel Turán Pál széleskörű érdeklődése, gondolatokban való gazdasága és szokatlanul átfogó tudása, melyet mindig készségesen bocsát kartársai rendelkezésére, a vele való tudományos együttműködést rendkívül értékesé teszi minden matematikus számára, kiforrott kutatók és fiatal kezdők számára egyaránt. Ezt mutatja többek között az a tény is, hogy dolgozatai közül huszonegyet társszerzőkkel együtt írt.

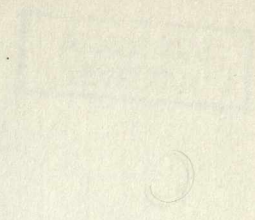
Néhány szót kell szólnunk Turán Pálról, mint tanárról is. Mint egyetemi tanár, oktató és nevelő munkáját a legnagyobb lelkiismeretességgel, alaposággal és kiváló pedagógiai érzéssel látja el, aspiránsaival példaadó módon foglalkozik és általában szivügyének tekin-

ti a fiatal matematikusok nevelését. Az Akadémia bizottságaiban s minden egyéb társadalmi munkájában is mint a magyar tudomány fejlődéséért, a szocializmus építéséért önzetlenül és fáradságot nem kímélve dolgozó tudóst ismerhetjük meg. A Horthy-rendszer nem becsülte meg Turán Pált, még arra sem adott neki lehetőséget, hogy bármilyen formában az egyetemen dolgozhasson és taníthasson. Ezzel szemben Népköztársaságunk nagyjelentőségű tudományos munkáját az őt megillető elismerésben, tárogatásban részesíti. Így, többek között, két ízben Kossuth-díjjal tüntette ki.

Turán Pál tudományos és társadalmi munkásságával egyaránt teljes mértékben kiérdemelte azt, hogy a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagjává válassza.

Turán Pál dolgozatainak jegyzéke.

- 1./ Über das zweite Hauptproblem der "Factorisatio Numerorum" /Szekeres Györggyel/, Acta Scient. Math. Szeged 6 /1953/ 143-154.
- 2./ On a problem in the elementary theory of numbers. /Erdős Pállal/ Amer. Math. Monthly 41 /1934/, 608-611.
- 3./ Az egész számok primosztóiról. Math. és Fiz. Lapok /1954./ 103-130.
- 4./ On a theorem of Hardy and Ramanujan. Journ. London Math. Soc. 9 /1934/ 274-276.
- 5./ Über die arithmetischen Mittel der Fourierreihen. Journ. London Math. Soc. 10 /1935/ 277-280.
- 6./ Über einige Verallgemeinerungen eines Satzes von Hardy und Ramanujan. Journ. London Math. Soc. 11 /1936/ 125-133.
- 7./ Ein Zahlentheoretischer Satz. /Erdős Pállal/ Mitteilungen des Forschungs Instituts für Math. und Mech. Tomsk I. 101-103. /1935/
- 8./ Über die Vereinfachung eines Landauschen Satzes. /Erdős Pállal/ Mitt. der Forsch. Inst. für Math. und Mech. Tomsk I. /1935/ 144-147.
- 9./ On some sequences of integers. /Erdős Pállal/ Journ. of the London Math. Soc. 11 /1936/ 261-264.
- 10./ On Interpolation I. /Erdős Pállal/. Ann. of Math. 38 /1937/ 142-150.
- 11./ Über die Primzahlen der arithmetischen Progression I., Acta Scient. Math. Szeged 8 /1937/ 226-235.
- 12./ Über den Blochschen Satz. /Grünwald Gézával/ Acta Scient. Math. Szeged 8 /1937/ 236-240.
- 13./ Egy szelvértékfeladat a determinánselméletben. /Szekeres Györggyel/ Math. és Term. Tud. Értesítő /1937/ 796-806.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Faint, illegible text in the middle section of the page, appearing to be a list or detailed notes.

LEVELEZŐ TAGOK

Faint, illegible text below the section header, possibly names or details of the members.

1953

Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly a signature or footer.

Bárány Nándort a Magyar Tudományos Akadémia
levelező tagjának javaslom.

Bárány Nándor 1932-ben megjelent "Bevezetés az optikai műszer elméletébe", valamint az "Optikai műszerek elmélete és gyakorlata" c. kézikönyvének eddig megjelent 3 vaskos kötete, végül több bevált műszertalálománya mind komoly szakmai felkészülésről tanuskodik.

Meg kell állapítanom, hogy Bárány Nándor a geodéziai optikának világviszonylatban is egyik legkiválóbb művelője, s így kézikönyvének megjelent kötetei lényegesen többek a kompilációnál, mert nagy számmal tartalmaznak egészen eredeti vizsgálatokat és a szerzőnek bevált konstrukcióit. Ki kell emelnem azt, hogy a H. Stumpp, a Zeiss-gyár tudományos munkatársa a könyv német nyelvű kiadási jogát kérte, hogy a munkát a Német Demokratikus Köztársaságban is kiadhassák. Optikával foglalkozó szerző tudományos eredményeinek messzemenő elismerését jelenti, hogy lefordítását éppen Jenából kéri.

Tudományos érdemei magyar vonalon messzemenően elismerést nyertek azáltal, hogy 1951-ben elméleti és gyakorlati alapon felépülő műszerek és készülékek megvalósításáért, ill. kivitelezéséért Kossuth-díjat kapott. Azóta is állandóan szép eredménnyel dolgozik újabb műszereken.

A fentiek alapján Bárány Nándort, az Optikai és Finommechanikai Központi Kutató Laboratorium igazgatóját a Magyar Tudományos Akadémia Műszaki Tudományok Osztálya akadémiai levelező tagnak javaslom.

Sopron, 1953. febr. 20.

dr. Tárczy-Hornoch Antal sk.
akadémikus.

Bárány Nándor ~~születésénél~~ javaslom a Magyar Tudományos Akadémia levelezőtagjának. Ezen ajánlás indoklásául szeretném felhozni, hogy igen kívánatosnak tartom, hogy az optikai tudományok a műszaki osztályon belül képviselve legyenek. Erre pedig igen méltó személynek találom dr. Bárány Nándort.

Életrajzi adatai, tudományos eredményei egyaránt mutatják a magasra törő fejlődést, amely végülis világviszonylatban ismert névvé és Kossuth-díjhoz vezetett.

1899-ben született. Érettségi vizsgát tett 1917-ben, majd a világháborúban is résztvett. 1920-tól kezdve hivatásos katonai szolgálatot teljesített, de mindig műszaki beosztásban és nem csapattesteknél. 1924-től 1928-ig elvégzi a Budapesti Műegyetemet és ez idő óta különböző optikai és műszergyárakban mint a honvédség kirendeltségének vezetője teljesített szolgálatot. A felszabadulás után 1946-ban tért vissza Magyarországra, mert a visszavonulás előtt Ausztriába /Gmundenbe/ került. 1947 óta újra a honvédségnél teljesít szolgálatot. 1949-ben ezredessé léptették elő, valamivel később szabadságolva lett és kinevezték az Optikai és Finommechanikai Laboratorium igazgatójává.

1951-ben Kossuth-díjat kapott, majd azóta is kézzizben különböző tudományos munkáért magas pénzjutalomban részesült. 1937-től kezdve sokszor volt különböző világhírű külföldi optikai gyárakban tanulmányuton. 1932-ben közel 400 oldal terjedelemben megjelent a "Bevezetés az optikai műszerek elméletébe" című könyve, mely azóta teljesen elfogyott. A Magyar Optikai Művek és a Gamma-cégnél, újabban pedig a Kutató Laboratoriumban közel két évtized elméleti munkássága és gyakorlati vizsgálatai alapján szerzett adatokat 6 kötetben kívánja feldolgozni és kiadni. Ezek közül az első kötet 1947-ben, a másik kötet két részben 1951-ben, a harmadik és negyedik kötet 1952-ben megjelent. 1953-ban fog megjelenni az ötödik kötet, valamint az első kötet második kiadása. Ez utóbbit a Német Demokratikus Köztársaságban is kiadják.

A kutatóintézetet fennállása óta magas színvonalu és jó eredménnyel dolgozó intézménnyé fejlődésztette.

Mind ezek alapján kétségtelen, hogy nagyrésze van a magyar optikai ipar, műszeripar, jelenlegi tudományos alapokon nyugvó fejlettségének elérésében. 1947 óta megjelenő sok kötetes, több ezer oldalra kiterjedő alapvető optikai könyve, a bizonyíték arra, hogy milyen magasfokú tudományos szint az, melyen Bárány Nándor dr. működik és mely garanciát nyújt arra is, hogy további munkássága úgy a magyar tudományos életnek, mint a Tudományos Akadémiának egyaránt dicsőre fog válni.

Mind ezek alapján őt a Magyar Tudományos Akadémia Műszaki Tudományok Osztályának levelező tagjává javaslom.

Budapest, 1953. május 23.

Barta István sk.
lev. tag.

B ó k a László 1910-ben született. Egyetemi tanulmányait a budapesti Tudományegyetemen végezte. Dolgozott a budapesti Egyetemi Könyvtárban, majd a Műszaki Egyetem Könyvtárában. A felszabadulás előtt irodalomtörténeti tanulmányai és kritikái különböző folyóiratokban jelentek meg /Apolló, Nyugat, Magyar Csillag/. Szovjet hadifogságból való visszatérése után az akkori Vallás-és Közoktatásügyi Minisztérium államtitkára lett. 1950 őszén a budapesti tudományegyetem II. sz. Magyar Irodalomtörténeti Tanszékére nevezték ki professzornak. 1952. óta a bölcsészeti kar dékánja. 1952-ben elnyerte az irodalomtudomány doktora fokozatot. Az Irodalomtörténeti Társaság ügyvezető alelnöke, az Irodalomtörténet c. folyóirat szerkesztője.

Bóka László irodalomtörténetirői érdeklődésének, kutatásának fő területe az újabb magyar irodalom. A felszabadulás előtt könyve jelent meg Vajda Jánosról /1941/, a felszabadulás után József Attiláról. /1947/ Ezek a munkák még a burzsoá irodalomtörténetírás felfogásában készültek, hiányosságai a polgári irodalomtörténetírás hiányosságai. Mindkét könyvnek vannak azonban olyan értékei, amelyek Bóka Lászlót messze kiemelték a polgári irodalomtörténetirők átlagából. Bókának kitűnő érzéke van az irodalmi művek esztétikai értékének felismeréséhez, a magyar irodalom ismeretén túl nagy világirodalmi tájékozottsággal rendelkezik s jellemző tulajdonsága munkásságának a szépirodalmi gyakorlatban kialakított kitűnő írói stílusa. Tanulmányaival és kritikáival már a felszabadulás előtt állandó figyelemmel kísérte irodalmunk minden jelenségét. Az élő irodalomnak rendszeres szemmel tartása jellemző tulajdonsága felszabadulás utáni működésének is. Bóka azon irodalomtörténészek közé tartozik, akik nem merülnek bele egy irodalmi korszak szűk elemzésébe, hanem az irodalomtörténet egészét figyelemmel kísérik, az egésznek összefüggéseiben értékelik azt az időszakot, amelyhez leggyakrabban fordul tanulmányaihoz témáért. Bóka László nagy tanulmányirói és kritikusi működést fejtett ki.

Felszabadulás utáni munkásságában - a József Attiláról írt könyvének megjelenése után is - jóideig még nem találta meg a narxista-leninista irodalomtörténetírás egyedül helyes módszerét. Az utolsó három esztendőben azonban igen nagy fejlődésen ment keresztül, s megjelent munkáiban jelentős eredményeket ért el, tanulmányai komoly gazdagodást jelentenek narxista-leninista irodalomtörténetírásunk számára. A Magyar Tudományos Akadémia 1951-ben megtartott Nagygyűlésén előadást tartott /"Eredmények és feladatok az utolsó század irodalmának kutatásában", megjelent: MTA I. Osztályának Közleményei II. kötet 1-4./ Előadásában jó kritikai érzékkel tekintette át irodalomtörténetírásunk eredményeit, felvázolta fogyatékososságait, megszabva a reánk váró leg-sürgősebb feladatokat. Előadásában kritikát gyakorolt saját irodalomtörténetirői munkássága felett is. Ugyancsak ki kell emelnünk a Magyar Tudományos Akadémián tartott, helyes értékelésre törekvő előadását "A lírikus Arany"-ról /megjelent: MTA I. Osztályának Közleményei III. kötet 1-2./, valamint József Attila költői eszközei" c. tanulmányát. /megjelent: Irodalomtörténet 1952 3-4./ Az oktatás igényeinek szem előtt tartásával íródott, de tudományos szempontból sem jelentéktelen "A szép magyar vers" c. füzete /1952/, melyben verselenzéseket ad elsősorban középiskolai tanáraink és egyetemi hallgatónk számára. Sokirányu, gazdag

munkásságából kiemelkednek még: Gárdonyi Géza Egri csillagok c. regénye elé írt bevezető tanulmánya /Magyar Klasszikusok c. sorozatban/, Móricz Zsigmond cikkei elé írt tanulmánya /Szépirodalmi Könyvkiadó/, valamint Jókai "Kőszivű ember fiai" c. regényéről közreadott tanulmánya. /Magyar Csillag/

Tolnai Gábor sk.
levelező tag.

Bóka László tudományos munkáinak jegyzéke.

- Vajda János, Budapest /1941/. Franklin Társulat 158.1.8°
Népnyelv, köznyelv, irodalmi nyelv. Magyarságtudomány 1942.I.évf.291-302 1
József Attila. Budapest, 1947. Anonymus 105.1.16°
"Népiesség" és népnevelés. Budapest. 1949. Szikra. 32 1.8°./A Magyar Dolgozók Pártja Kulturpolitikai Akadémiája. Köznevelési előadások 2./
A XVIII. század magyar irodalmáról. Irodalomtörténet. 1949.I.évf.242-249 1.
Sztálin tanítása a nyelvtudományról és irodalomtudományunk feladatai. Irodalomtörténet II.évf. 1950. 4. szám 1-9 1.
Juhász Gyula. Irodalomtörténet. 1951.III.évf.1.szám.80-94 1.
Dobroljubov: Orosz realizmus. Irodalomtörténet. 1951.III.évf.1.sz.121-124.
Magyar parasztesék. Irodalomtörténet. III.évf.3.szám. 347-351 1.
Osztják /chanti/ hőseinek. Irodalomtörténet. III.évf. 3.szám 373-375 1.
Jókai: A kőszivű ember fiai. Csillag. 1951.IV.évf. 893-898 1.
Babits Mihály emléke. Csillag. 1951.IV.évf. 1125-1130 1.
Gárdonyi Géza: Egri csillagok című regényéről bevezető tanulmány a kritikai kiadásban. 1952.
1952. Akadémiai Nagyhét alkalmával tartott előadása: Eredmények és feladatok legújabbkori irodalmunk kutatásában.
A szép magyar vers. 1952.
A lírikus Arany. Osztályközlemények. 1952.
A Magyar Tudományos Akadémia ötéves tervének keretében dolgozik egy Ady monográfián.
Bölcsészdoktori értekezése: Csáth Géza novellái. Budapest, 1937.
Szerző kiadás. 98 1.

Friss István a közgazdaságtudomány művelője, aki ilyen irányú munkásságát a Szovjetunió tudományos intézeteiben kezdte el. A felszabadulás után, az újjáalakult Közgazdaságtudományi Egyetemen pénzügypolitikát adott elő és azóta is résztvesz a közgazdász aspiránsok képzésében és vizsgáztatásában. Mint a Magyar Tudományos Akadémia II. Osztálya Közgazdaságtudományi Állandó Bizottságának elnöke a bizottság munkáját megalakulása óta irányítja, a "Magyar-Szovjet Közgazdasági Szemle" szerkesztőbizottságának tagja.

Kutatási területe kiterjed a marxista politikai gazdaságtan egészére. Újabb munkásságának fő témái: a tervgazdálkodás kérdései, a szocializmus pénzügyi politikája, a munkabér elvi és gyakorlati kérdései a szocializmus építésében stb. Ez irányú tanulmányainak egy része "A békét építjük" c. könyvében jelent meg. Munkáit általában az elmélet és gyakorlat kapcsolatának egysége, az elvi állásfoglalás és a világos, közérthető kifejtés jellemzi,

A Társadalmi Szemlében, a Magyar Szovjet Közgazdasági Szemlében stb. megjelent tanulmányai a magyar népi demokrácia egy-egy fontos közgazdasági kérdését elemzik és az elméleti tisztázáson túl a szocializmus építése szempontjából nagy gyakorlati jelentőséggel is bírnak. Egész munkássága a szocializmus építésének előbbrevitelét segíti elő.

Legújabb tanulmányában J.V.Sztálinnak "A szocializmus közgazdasági problémái a Szovjetunióban" c. művét elemzi s ezzel komolyan hozzájárul a kiemelkedő jelentőségű mű eredményeinek a magyar közgazdaságtudományra való alkalmazásához és alkotó továbbfejlesztéséhez.

Friss István, a marxista-leninista politikai gazdaságtannak kiváló képviselője, ennek az igen fontos tudomány szaknak fejlesztése érdekében már eddig is sokat tett, levelező taggá való megválasztása elő fogja segíteni, hogy Akadémiánk a magyar marxista közgazdaságtudomány előbbreviteléhez az eddiginél nagyobb mértékben tudjon hozzájárulni.

Mindezek alapján levelező taggá való megválasztását javasoljuk.

Fogarasi Béla sk.
osztályelnök.

Szekfü Gyula sk.
akadémikus.

Bolgár Elek sk.
akadémikus

Nizsalovszky Endre sk.
levelező tag.

Kardos Tibor az irodalomtudományok doktora, egyetemi tanárt az Akadémia elnöki osztályába levelező tagnak ajánlom.

Kardos Tibor közel negyedszázados eredményekben gazdag, széleskörű tudományos munkásságra tekinthet vissza. /1933-1944 budapesti középiskolai tanár, 1946-1949 a római Magyar Akadémia igazgatója, 1950 az egyetemi olasz filológiai tanszék vezetésével megbízott, 1951 tanszékvezető intézeti tanár, majd egyetemi tanár/. E munkásság homlokterében kezdettől fogva a mai napig a renaissance és a humanizmus, a feudális gazdasági rendből a kapitalista gazdasági rendhez való átmenetet tükröző haladó és forradalmi jellegű ideológiai mozgalom áll, amely - Engelsszel beszélve - nemcsak "óriásokat nemzett, a gondolkodás, a szenvedély és jellem, a sokoldalúság és tudás óriásait", hanem a kutatót is a legszélesebb körű tájékozottságot, sokoldalú tárgyi tudást, ideológiai tisztánlátást és szigorú módszerességet igénylő feladat elé állítja.

Kardos Tiborban szerencsésen egyesül, kölcsönösen determinálja egymást a kutató szenvedély és a tudós módszeressége. Lépésről lépésre haladva, egyre gazdagabb forrásanyagra támaszkodva derítette fel egyfelől a magyar humanizmus összefüggését az egyetemes mozgalommal, főleg olasz forrásvidékével, másfelől belső előzményeit, fejlődésének nemzeti vonásait, nevelő, tudatosító, felszabadító hatását s mindenekelőtt: haladó tendenciáit. Noha szemléletének és módszerének idealista alapvetése kezdetben lehetetlenné tette számára, hogy felismerje a fejlődés dialektikus menetét, ellentmondásait, eredményei mégis figyelmet keltettek s előre mutattak. Így amikor megvilágította a középkorvégi plebejus-forradalmi mozgalmak összefüggését a renaissance-szal, a huszita bibliában a mozgalmak tükröződését /A laikus mozgalom magyar bibliája 1931/, a renaissance politikai ideológiájának kialakulását Kelet-európában /Callimachus. 1931/, s rámutatott a királyi kancelláriára, mint a magyar humanizmus elsődleges központjára, a Mátyás-hagyomány jelentőségére /Stilustanulmányok Mátyás király kancelláriájáról. 1933/, utóéletére, amely Zrínyi Miklós allan-rezon elméletében kulminál /Zrínyi a XVII.sz. világában. 1932./ A magyar humanizmus homályos vagy felderítetlen előtörténetével foglalkozott néhány anyagközlő vagy forrástfeltáró dolgozata. /Petrarca firenzei és velencei baráti, valamint tanítványi körének viszonya a magyar kancelláriához, Nagy Lajos uralkodásának második felében, Mária királynő idején, és Zsigmond uralkodásának kezdetén: A magyar humanizmus kezdetei, Pannonia, 1935-36.; Colluccio Salutati levelezése a magyar Anjokkal, Századok, 1936.; Magyar tárgyú fejezetek Giovanni da Ravenna enlékiratában, Egyetemes Philológiai Közöny, 1936; Az Albertiek Edenkertje, Minerva, 1937. Az egész anyagnak olasznyelvű összefoglalása: Che cosa fu l'umanesimo ungherese? Roma 1937./ Megjelenése időpontját tekintve elvi jelentősége volt a Virtuális Magyarország c. tanulmányának /Bevezetés a "Magyar reneszánsz-írók"-hoz 1934/, amely megkülönböztetett nyomatékkal emelte ki a humanizmus történeti szerepét, a Mátyás-hagyomány megőrzése, a nemzeti kulturális tudat kialakítása körül.

Uttörés-számba megy Deák műveltség és magyar renaissance c. műve /Századok, 1939-40/, amely a magyar renaissance előfeltételeit, társadalmi háttérét vizsgálva, Katona Lajos óta első ízben vetette fel módszertanilag határozott formában a folklóre felhasználásának lehetőségeit az irodalomtörténeti kutatásban.

Ezen az úton továbbhaladva "Középkori kultúra, középkori költészet" 1965 c. könyvben azt a feladatot tűzte maga elé, hogy mint egy "in statu nascendi" ragadja meg középkori irodalmunkat s ezzel eljutott egy olyan történeti koncepcióhoz, amely nem egy vitatható tézise ellenére, pozitív részleteredményeivel / a folklór felhasználása, a lovagi kultúra létének bizonyítása, virágének, vágánsköltészet stb./ előrevitte a kutatást, mindenesetre áttörte, szabad levegőhöz juttatta a középkori magyar irodalom megmerevedett állóképét. Ugyanezt kell mondanunk a Magyarság antik hagyományai c. /1942; olaszul és franciául is/ kis monográfiájáról, amely lényegében a magyar humanizmus fejlődéstörténetét vázolja.

A humanista filológia szükségyszerűségét hangsúlyozva, a humanista kutatás elvi kérdéseit, feladatait tisztázva, módszereit bírálva eljut a mozgalom ellentmondásos jellegének felismeréséhez /Per la filologia humanistica Helicon, 1938/. Hogyan látják az olasz humanisták a magyar nemzetet és küldetését? Ezt a kérdést világítja meg egy csak olaszul publikált dolgozatában /Corvina, 1941/.- Átfogó képet ad Mátyás király udvari humanizmusáról és kulturpolitikájáról /Mátyás király és a humanizmus/ Mátyás király-Emlékkönyv 1941/.

Kardos Tibor új, előremutató tájékozódásának jele, hogy felveti s elmélyíti a társadalmi humanizmus, a humanizmus és a nép, a humanizmus és a nemesség problémáját, hogy rögzíti a magyar humanizmus kettéválásának gondolatát, rámutatván a nemesi és népi elv elszakadására, a humanizmus és az emberi jogok kapcsolatára, hogy magyarra fordítja Morus Tamás "Utópiá"-ját és Erasmus legelőbb művét, a "Balgaság dicséreté"-t.

Népünk felszabadulása Kardos Tibor számára is meghozza a felszabadulást: talpra állítja a szilárd bázishoz juttatja régi problémáinak világát.

A döntő fordulat lemérhető mindenekelőtt az egész renaissance és humanista mozgalom s ezen belül többek között Janus Pannonius új értelmezésén /Janus Pannonius, Sorsunk, 1947; Dunántul 1951./, azon a programmon, amelyet mint a római Magyar intézet igazgatója s a Janus Pannonius nevét viselő olasznyelvű folyóirat szerkesztője tűzött maga elé, amelynek szempontjai már túlhaladják a polgári humanizmus kereteit s egyre jobban megközelítik a szocialista humanizmus fogalmát /Caratteri ed aspetti dell'umanesimo ungherese, Janus Pannonius/, azokon a cikkeken /Velencei gazdaságtörténeti adatok a Jagello-korból, Századok/ és átfogó tanulmányokon amelyeket már Rómából való hazatérése után írt. Itt nemcsak arról van szó, hogy új feltételek mellett reprodukálja régi problémáit, hanem hogy a marxista-leninista irodalomtörténeti módszer birtokában s a szovjet kutatás eredményeire támaszkodva újra fogalmazza s új megvilágításba helyezi őket vagy pedig új problémákat vet fel s old meg. /A huszita mozgalmak és Hunyadi Mátyás szerepe a magyar nemzeti egyház kialakításában, Századok, 1950; A huszita biblia keletkezése, M.Tud. Akad.I. osztály közleményei, 1952; A magyar vígjáték kezdetei, Kodály Emlékkönyv, 1953; Leonardo a gondolkodó. Bevezetés L.da Vinci "Válogatott írásai"-hoz, Művelt Nép, 1953./ Új tájékozódását érzékenyen tükrözik tömör íróarcképei, amelyeket a "Világirodalmi Antológiá"-nak tőle szerkesztett II.kötetében írt. Várakozással tekintünk "A humanizmus története Magyarországon" c. új monográfiájára, amelynek szövege készen áll.

De Kardos Tiborról adott képünk és jellemzésünk nem volna teljes, ha nem emelnék ki évtizedes pedagógiai működését, amelyet mint pesti középiskolai tanár fejtett ki, azt a lelkes oktató, kádernevelő, szervező munkát, amelyet mint az Eötvös Loránd T.Egy.olasz filológiai tanszékének professzora a bölcsészeti kar békebizottságának titkára, mint az Irodalomtörténeti Dokumentációs Központ igazgatója fejt ki.

A j á n l á s

Obermayer Ernőnek, a mezőgazdasági tudományok doktorának
levelező tagságára.

Obermayer Ernő 188-ban született Somlószlóson. A József Nádor Műegyetemen 1910-ben vegyész-mérnöki oklevelet szerzett. Ugyan-
ebben az évben a kaposvári cukorgyárban helyezkedett el, mint
üzemellenőrző laboratóriumi vegyész. A tudományos munka iránti
lélkedése azonban már a következő évben más pályára huzza és
a magyaróvári Növény-nemesítő Intézetben, mint napidíjas vegyész
a biokémiai laboratórium szervezésére és ezzel kapcsolatos ku-
tatásokra kap megbízást. E munkája mellett teljes mértékben el-
sajátította a Mezőgazdasági Akadémia tananyagát is és főleg
a növény-nemesítés kérdéseivel kezdett foglalkozni. 1918-19-ben
az Országos Kémiai Intézetbe került Budapestre, majd a Vegy-
kísérleti és Paprikakísérleti Állomásra Kalocsára, ahol 1927-
ig dolgozott, mint annak vezetője. Itt kinemesítette az öntözés
nélkül is termelhető husos, csipősségmentes fűszerpaprikát.
1927-31-ig a szegedi Vegykísérleti és Paprikakísérleti Állomás
vezetője, 1932-1950-ig a szegedi Növénytermesztési és Nemesítési
Kísérleti Intézet vezetője. 1950-ben a budapesti Növénytermesz-
tési és Nemesítési Kutató Intézetbe került, de még az évben
kérelmére visszahelyezik a szegedi Mezőgazdasági Kísérleti In-
tézetbe. Jelenleg az Intézet tudományos osztályvezetője.

Gazdag munkásságából 4 téma emelkedik ki:

- 1./ A kumarin mennyiségének meghatározása a melilotus fajtákban.
- 2./ A rozs és a buza virágzási viszonyaival kapcsolatos vizsgálá-
tok.
- 3./ A fűszerpaprika nemesítésével végzett kutatások.
- 4./ A rizs honosítása.

Mind a négy területen önálló és uttörő munkát végzett. Az
Obermayer-féle vizsgálati módszert az egész világon alkalmazzák
a somkóró kumarintartalmának meghatározására. Ebből a munkából
még a vegyész beszélt, de már a következő kérdéseknél, így a rozs
és a buza virágzási viszonyainak vizsgálatában már a nemesítő
szólt meg. Még fokozottabb mértékben áll ez a fűszerpaprika
nemesítésével kapcsolatos munkásságára.

Munkája eredményeképpen a szeged-vidéki paprikafajták termelését
1946 óta az általa kienemesített csipősségmentes paprika terme-
lése váltotta fel, amelyből a régi fajtákkal szemben olcsóbb
és jobb örlemény állítható elő. Nemesítő munkája során a fajták
beható minőségi vizsgálatára és ipari felhasználására is súlyt
helyezett.

A rizssel kapcsolatos honosító és nemesítő munkájának eredménye,
hogy jelenleg a legjobb rizsfajtát teljes biztonsággal termel-
hetik ma hazánkban és azok biztos terméseket adnak. A különböző
helyekről származó fajtagyűjteményekből kiemelte azokat a szovjet
fajtákat, amelyek a hazai termelésben is legalkalmasabbnak mutat-
koztak. A rizs nemesítésén kívül eredményes munkát végzett és
végez ma is a rizs agrotechnikájának kidolgozásában.

Irányítása mellett indult meg a makói hagyma és a tiszántúli
círke nemesítése. A gyapot és a kenaf honosításával is foglal-
kozik.

Obermayer Ernőre jellemző, hogy az egyszer megkezdett témát
a legnagyobb alaposággal tisztázza, minden részletkérdésre rá-
tér és egyetlen pontot sem hagy homályban. Nemcsak növénynevesi-
tő, hanem tapasztalt növénytermelő is, aki elméleti munkájában
és mélyreható vizsgálataiban mindig szemelőtt tartja a gyakorlat
igényeit.

Kutatási eredményeit részben a szegedi egyetemen és a különböző
tanfolyamokon vállalt előadások során, részben szaktanácsok
formájában adja át a gyakorlatnak. Többször volt a Német Demokra-
tikus Köztársaságban, hogy a rizs és gyapot termelési és nemesi-
tési tapasztalatait átadja és azokat ott is fel tudják használni.

A mezőgazdasági tudományok területéről az elsők között volt,
akik 1949-ben Kossuth-díjat kaptak.

Sokoldalú, eredményes tudományos munkássága, irodalmi - és a
gyakorlatot közvetlenül segítő munkája alapján a Magyar Tuda-
mányos Akadémia levelező tagjává ajánljuk.

Budapest, 1953. május 18.

Sedlmayr Kurt s.k.
levelező tag

Somos András s.k.
levelező tag

Dr. Pattantyus Á. Géza, a Magyar Tudományos Akadémia tanácskozó tagját javasoljuk az Akadémia levelező tagjává megválasztani.

Dr. Pattantyus Á. Géza okl. gépészmérnök, műszaki egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia tanácskozó tagja, 1885-ben született, 1907-ben kitűnő minősítésű gépészmérnöki oklevelet szerzett, 1912-ben a Műegyetemen doktori oklevelet szerzett, 1921-ben lett műegyetemi magántanár, 1930-ban nyilvános rendes tanár, 1945-1949-ig a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja volt, 1949. óta pedig a Magyar Tudományos Akadémia tanácskozó tagja. Tudományos kutatásaiért és a műszaki irodalom fejlesztése terén végzett munkáiért 1952-ben a Kossuth-díj ezüst koszorújával tüntették ki. 1952-ben tudományos munkássága alapján a Magyar Tudományos Akadémia a műszaki tudományok doktora címmel tüntette ki.

Igen széleskörű tudományos munkája során 10 tan- és kézikönyvet, valamint kb. 100 értekezést írt. Tudományos kutató munkájának eredményeit a külföldi irodalomban is több-izben idézi és Dr. Pattantyus Á. Géza tudományos eredményei néhány standard kézikönyvben is megtalálhatók. Az előbb említett régebbi munkákon kívül 1952-ben a "Gépészeti lengéstan" című könyve jelent meg az Akadémia kiadásában, továbbá a Terplán Zénóval közösen írt dolgozata a Magyar Tudományos Akadémia Osztályközleményeiben a vízemelő korról. Jelenleg van sajtó alatt egy dolgozata "Áramlás betonsatornáknak" című akadémiai előadásáról. Továbbá Pattantyus professzor nagy érdeme az is, hogy valószínű tudományos iskolát teremtett és keze alól már igen sok élvonalbeli káder került ki.

dr. Rázsó Imre s. k.
levelezőtag.

dr. Gillemot László s. k.
levelezőtag.

M u n k á i.

A. Tankönyvek és Kézikönyvek:

1. <u>Emelőgépek.</u> /Műegyetemi tankönyv./	Könyomat. 1921.
2. <u>Emelőgépek üzemtana és szerkezetana.</u> /500 oldalas szakmunka./	Németh J. 1927.
3. <u>Általános géptani példatár.</u> /Műegyetemi Könyv/	Könyomat. 1931.
5. Bánki Dónát "Dugattyus szivattyúk és kompresszorok" c. tankönyvének kiegészítése és korszerűsítése.	Németh J. 1932.
6. <u>Vízrögépek üzemtana és szerkezetana.</u> III. kötet.	Könyomat. 1932.
7. <u>Vízrögépek üzemtana és szerkezetana.</u> I. kötet.	Könyomat. 1933.
8. <u>Vízrögépek üzemtana és szerkezetana.</u> II. kötet.	Könyomat. 1933.
9. <u>Szállítóberendezések üzemtana és szerkezetana.</u> /Műegyetemi tankönyv./	Könyomat. 1933.
10. <u>Áramlástan.</u> /160 oldalas tankönyv./	+ M. T. I. K. 1942.
11. <u>A gépek üzemtana.</u> /464 oldalas tankönyv./	M. T. I. K. 1944.
12. <u>Felvonók.</u> /244 oldalas tankönyv és kézikönyv szerkesztése./	M. T. I. K. 1945.
13. <u>Gépészeti lengéstan.</u> /Tankönyv kéziratban./	
14. <u>Felvonók.</u> /Függelék a felvonók c. tankönyvhöz./	Feldolgoz. alatt.
15. <u>Szárnylapátos gépek</u> /Tankönyv. Társzerző:	
dr. Gruber József / 1948-1949.	" "

A j á n l á s .

Schandl Józsefnek, a mezőgazdasági tudományok doktorának
levelező tagságára.

Schandl József 1885. április 27.-én született Bakonybélben. Mint oklev. les gazda megszerezte az állatorvosi, majd az állatorvos-tudori oklevelet is. Az Állatorvosi Főiskola Állattenyésztési Tanszékén, mint asszisztens kezdte meg működését, majd külföldi tanulmányutra ment /Ausztria, Sveiz, Dánia, Németország/, ahol az állattenyésztési viszonyokat és a kutató intézeteket tanulmányozta. Ezután a kolozsvári Gazdasági Akadémia tanszékét vette át. 1919-től a budapesti Közgazdaságtudományi Kar Állattenyésztési Tanszékét vezette. 1948-ban vonult nyugalomba, mint az Agrártudományi Egyetem nyilvános rendes tanára. Ettől kezdve az Állattenyésztési Kutató Intézet Juhtenyésztési Osztályán dolgozott. 1951-től az Állattenyésztési Kutató Intézet igazgatója. 1952-ben az új tudományos fokozatok bevezetésekor a mezőgazdasági tudományok doktora fokozatot kapta meg.

Az egyetemi oktatás mellett eleinte a kisebb háziállatok /baromfiak, malacok/ nevelésének tudományos problémái foglalkoztatták. Amikor azonban a világpiaci gyapjuárak esése miatt a magyar juhászok kritikus helyzetbe kerültek és féltő volt, hogy felhagynak a juhtenyésztéssel, a földművelésügyi kormányzat 1927-ben őt bízta meg az Országos Gyapjumínősítő Intézet vezetésével. Felkérték, hogy ne csak a gyapju minősítésével kapcsolatos feladatokat oldja meg, hanem foglalkozzék a juhászok válságos helyzetének megoldásával és az Intézet szakmai vonalon irányítsa az ország juhtenyésztését. Itt elsősorban a formalista iránynak üzent hadat. Másodszorban kereste annak utjait, hogyan lehet a magyar gyapjut a tengerentúli gyapjuval egyenértékűvé tenni. Következő lépés volt a juh törzskönyvezés megszervezése olyan alapon, hogy benne kevésbé szakképzett egyének is gyűjthessék az adatokat, a vizsgálati anyagot úgy, hogy ezek az intézetben kiértékelhetők legyenek. A tizezrekre menő gyapjuminták gyors, mégis pontos finomsági vizsgálatára "Klasszifikátor" nevű berendezést állított össze.

Munkásságához tartozik, hogy egy új termelési forrást nyitott a merinók fejésének bevezetésével és általánosításával. Ennek érdekében gyakorlati kísérletekkel igazolta, hogy a fejés nem csökkenti a gyapjuhozamot; vizsgálta a merinó tejének kémiai és fizikai tulajdonságait; új módszert vezetett be a juhok fejésére; sikeresen inspirálta a tejipar kutatóit arra, hogy új sajtformákban /osermajori, bányi, felgyői stb. juhsajt, merinofort/ dolgozzák fel a juhtejet, amelyet a legigényesebb külföld is szívesen fogadott.

Intézetének 12. évi munkásságát "Gyapju-, tej- és hústermelés a juhászokban" c. könyvében foglalta össze, amely hű tükre bevezetett újításainak. E könyv 1944-ben új kiadást ért el.

Tudományos és gyakorlati munkássága az egész ország állattenyésztésében éreztette hatását. Ez legszembetűnőbbben a magyar fésűs merinó kialakításánál nyilvánult meg, mert ez a munka, amely az ő irányításával történt jórészt az ő nevéhez fűződik.

Igen jelentős és külön kiemelést érdemel a 3 kiadást megért "Általános állattenyésztéstan" c. munkája, amelyet 1947-ben dolgozott át és egészített ki.

Már ekkor több vonatkozásban a mai haladó biológiai nézeteknek megfelelő álláspontot foglalt el. Így többek között kidomborította a környezeti hatások jelentőségét, példákat hozott fel az ezek által előidézett örökletességi megváltozásra és a szerzett tulajdonságok átörökíthetőségének kérdésében új állásfoglalást tartott szükségesnek. Hangsúlyozta a plazmának a sejtmagban foglalt örökletési tényezőkre közvetve gyakorolt hatását, valamint azt, hogy az ivarsejtek plazmájának kialakítása az egész szervezet anyagcseréjének függvénye. Ugyancsak hangsúlyozta az anyai öröklés és az anya nagyobb befolyását az utódokra.

Ezek a megnyilvánulások már jelezték a micsurini-liszenkői genetikához való kapcsolódását, amely ma már természetszerűleg a szovjet irodalom megismerésén keresztül - teljes egészében nála is kibontakozik.

Az utóbbi években munkásságát teljesen a micsurini biológia elveinek felhasználásával végzi. Ennek kitűnő bizonyítéka a juhoknál alkalmazott utópároztatási eljárás, amelynek segítségével a merinók szaporaságát 24 %-kal sikerült fokozni.

A felszabadulás utáni kutató munkájának eredményeit a gyakorlatnak folyamatosan átadja, több állami gazdaságunk, termelőszövetkezetünk kitűnő juhtenyésztési eredményeinek, így a mezőhegyesi, hortobágyi, kenderesszigeti állami gazdaságok juhtenyésztési eredményeinek elérésében jelentős része van.

Mint az Állattenyésztési Kutató Intézet igazgatója, az Intézet munkájának, a kutatók továbbképzésének megszervezésében biztosítja a haladó tudományos elvek érvényesítését és a gyakorlattal való szoros kapcsolat megvalósítását.

Kutatási eredményei, kiterjedt irodalmi tevékenysége, a gyakorlati feladatok megoldásában kifejtett munkássága alapján a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává ajánljuk.

Budapest, 1953. május 18.

Manninger Rezső s.k.
rendes tag

Somos András s.k.
levelező tag

Alulírottak az MTA III. osztályának javasoljuk Dr. Szalay Sándor egyetemi tanárnak, a tudományok doktorának levelező taggá való megválasztását. Javaslataink indoklására ismertetjük az

- I. alatt Szalay tudományos munkásságát;
- II. alatt rövid jellemzést adunk Szalay kutatói egyéniségéről;
- III. alatt közöljük Szalay munkatársainak tudományos dolgozatait, amelyek között a dolog természetéből kifolyólag sok közös dolgozat van. Ezt a felsorolást azért tartjuk szükségesnek, hogy szemléltessük, hogy hány fiatal kutató fizikust nevelt ezáltal Szalay.
- IV. alatt felsorolunk több olyan munkát, a nemzetközi irodalomból, amelyek Szalay munkásságára hivatkoznak.
- I. 1. Gázkeverékek dielektromos viselkedése. Doktori értekezés, Bp. 1932. E munkájában egy a szuperheterodin elven alapuló nagy érzékenységu elektronikus dielektromos együtthatható mérésére alkalmas berendezést állított össze, amellyel gázok dielektromos állandóját és annak temperatura koefficiensét mérte. Megállapította a gázkeverékek susceptibilitásának additivitását. Már e fiatal koru munkájáról /20-22 éves korában készítette/ kiderült műszertervező és experimentális készsége. Egy abszolút, differenciális₄ mikrokonduktort tervezett és készített el, amellyel $0,1 - 10^{-4}$ cm kapacitás változást lehet beállítani pontosan számítható abszolút értékkel.
2. Die Zerstörung von Hochpolymeren Molekülen mittele Ultraschallwellen. Zeitschrift f. Phys. Chemie /A/ Bd 164. 232. 1933/.
- E munkájában, amelyet Szegeden Szentgyörgyi professzor intézetében készített ultrahang sugarak depolimerizáló hatását állapította meg keményítő, fehérje, organikus magas-polimer és egyéb molekulákra. Jelentős experimentális problémát oldott meg és ultrahang sugaraknak egy új hatását fedezte fel. E munkája a külföldi irodalomban mindenfelől nagy elismeréssel találkozott, csak a legfontosabbakat említve: A.3; A.4.; A.5.; A 10.; A 12; A 15; A.16; A 22; A 23; A 24; A 26; A 29. munkák a mellékelt A listán.
3. Intensitätsbestimmungen zur Erklärung der depolymerisierenden Wirkung der Ultraschallwellen.
- Előző munkában ismertetett kísérleteihez abszolút ultrahang intenzitás meghatározásokat végzett kalorimetrikus úton és becslést adott az ultrahang sugárban rezgő kolloid részecskék gyorsulásának nagyságrendjére.
4. Kompressibilität verdünnter Elektrolytlösungen. Phys. Zeitschr. 35. 639. 1934.
- E vizsgálatait P. Debye Lipcse-i intézetében végezte. Jelentős experimentális nehézségeket kellett leküzdenie a rendelkezésére álló 2 szemcszter alatt. Igen nagy frekvenciás, ultrahang sugarakon észlelhető optikai interferencia jelenség /Debye, -Scars effektus/ segítségével különböző vegyértékű ionokat tartalmazó elektrolitek kompressibilitását vizsgálva megállapította, hogy az

ionoknak a kompresszibilitásra gyakorolt hatása az iontöltés $3, 2$ hatványával változik. E munkához a részletes elméletet P. Debye egy nagyobb munkájában fejtette ki. /L.A.6./ E munkát a Deutsches Physikalische Gesellschaft 1934. június 24. 25-én tartott jénai vándorgyűlésén is előadta. /4./ a./

5. Die Einwirkung von ultraviolettem Licht auf Saccharose und Glukoselösungen. Magy. Biol. Kutatóint. II. oszt. VIII. köt. 417. old. 1935-36.

E munkájában megállapítja, hogy a nádcukor és szőlőcukor oldatban ultraibolya fény hatására oxidáció révén glucuron-sav keletkezik. A munka tulajdonképpen teljesen a szerves kémia területére esik. A szükséges szerves kémiai methodikát fizikusnál meglepő otthonossággal alkalmazta.

6. / The Formation of Radio-Aluminium and the Resonance Effect of Magnesium. Proc. Roy. Soc. London. A 159. 72. 1937. /W.Y. Changel közösen/

E munka Cambridgeben a Cavendish laborban készült Rutherford igazgatása és C.D. Ellis közvetlen vezetése alatt. A munka a maga idejében jelentős érdeklődést keltett, mert éles rezonancia jelenséget állapítottak meg az akkor még elég kezdetleges bombázási technikával. A munka a londoni tudományos Akadémián /Royal Society/ bemutatást nyert.

7. Fine Structure of the Yield-Curve of the Transformation of Aluminium. Nature. 141. 972. 1938.

E munkát a bécsi Tudományos Akadémia Rádium intézetében egy másfél hónapos nyári tartózkodás alatt készítette. Előzetes közlemény a később Debrecenben sokkal nagyobb precizitással végzett méréseihez.

8. Die Anregungsfunktionen der Umwandlungen. $^{13}\text{Al}^{27}$ / α, n / $^{15}\text{P}^{30}$ und $^5\text{B}^{10}$ / α, n / $^7\text{N}^{13}$. Zeitschrift f. Phys. 112. 29. 1939.

E munka a debreceni egyetem akkor még rendkívül kezdetleges felszerelésű Orvostudományi Fizikai Intézetében készült. Ez az első, Magyarországból megjelent atommagfizikai munka. A szerző felismerte az atommag rezonancia jelenségek, atommagtermek meghatározásának nagy jelentőségét és az addig alkalmazott methodika hiányosságait. Újszerű methodikát dolgozott ki, igen tiszta kisméretű Po preparátumok készítésére, e preparátummal félgömböket bombázott és változtatva az alfa részek energiáját, a kapott magfolyamatok számát, mint az energia függvényét vizsgálta. Jóval nagyobb felbontóképességet ért el az azidótájt általában szokásosnál. Több atommag energia nivót állapított meg ujonnan, megállapított továbbá egy kiválasztási szabályt bizonyos atommag nivókból történő proton és neutron emisszióra, amelynek elméletét C.F.v. Weizsäcker /A 25./ adja meg.

9. Megfigyelések a $^{15}\text{P}^{31}$ és $^7\text{N}^{14}$ atommagok gerjesztett állapotain. Mat. Term. Tud. Értesítő, 1939. LVIII. 313. old.

U.a. mint fent. /8./

10. Die Anregungskurve der γ -Strahlung, die durch Beschiessen von Be^9 , B^{10} und Al^{27} -Kerne mit Po^{α} -Teilchen erregt wird. Zeitschrift f. Phys. 115. 639. 1940.

Fiatalabb munkatársával Zimonyi Gyulával együtt könnyű atommagok Po^{α} -sugaraival való bombázását kísérő γ -sugárzását vizsgálta meg nagy felbontóképességgel. Ujabb gerjesztett atommag állapotokat sikerült megállapítani.

11. Vizsgálatok néhány könnyű atommagnak a Po^{α} -sugaraival történő bombázását kísérő γ -sugárzásról. Mat. és Term.Tud.Ert. X.köt. 1. rész. 1941.

Lásd 10./

12. Über die in Mg durch Po^{α} -Teilchen erregten γ -Strahlung. Die Naturwissenschaften, 28.S. 667-68. 1940.
Előzetes közlemény l. 19./

13. Ein Differentialkalorimeter für biologische Untersuchungen. Zeitschrift f. Immunitätsforschung, Bd. 104, Heft 6. 1943.

Jeney Endre orvos professzorral közös munka. Egy differencial mikrokalorimétert konstruált, amellyel azután és jelenleg is Jeney professzor baktériumok és más egysejtű véglények anyagcseréjét vizsgálja az általuk fejlesztett hő alapján. A mikrobiológiában ez egy egészen újszerű eljárás.

14. Beiträge zur Anregungsfunktion der Kernumwandlung Mg^{25} , / p / Al^{28} und die Experimentelle Bestimmung des Mg^{25} -Kernradius. Die Naturwissenschaften, 1944. 72.

Magnéziumban Po^{α} -sugarakkal gerjesztett Al^{28} -sugárzás gerjesztési függvényét veszi fel. Az általa használt pontszerű preparátum és félgömb alakú bombázandó magnézium lemez rendkívül kedvező geometriát biztosít és így ezen kis intenzitású γ -sugárzás megvizsgálását lehetővé teszi. Az észlelt gerjesztési függvény alakját Gamownak töltött részecske potenciál küszöbön való áthatására vonatkozó elméletével értelmezi.

15. Atomenergia a villamos energiafejlesztés szolgálatában. Elektrotechnika 39. 101. 1947.

Referáló közlemény az atomenergia alkalmazási lehetőségeiről a villamosenergia fejlesztés terén.

16. Thorium & Uranium Content of the Velence Mountains, Hungary. Nature 162. 454. 1948.

Előzetes közlemény l. 17 és 18.

17. Kutatások Urán és Thorium magyarországi előfordulása után korszerű atomfizikai módszerekkel. M.All.Földt.Int. jel. X.5. 1948.

Hordozható és hálózattól független Geiger-Müller számlálócsöves sugárzásmérő berendezéseket készített és megoldotta azt a kérdést, hogy hogyan lehet a γ -sugárzásból a kőzetben levő U- és Th-tartalomra következtetni. Ez utóbbiakat emanométeres méréssel is meghatározta. Kiterjedt kőzetradiológiai vizsgálatokat végzett Földvári Aladárral együtt a Velencei hegység környékén és másutt. A mérési eredmények részletes ismertetését l. a munkatársainak közleményei listáján 8, 9. szám Földvári neve alatt.

18. Investigations into the Thorium U contents of the eruptive rocks in Hungary by means of G.M. Counter tubes. M. All. Földt. Int. X. 24. 1948.

Lásd 17./

19. Contributions to the nuclear processes induced in Mg by Po Particles. /Csongor Évával közösen./ Phys. Rev. 74. 1063. 1948.

Előző közleményeiben már leközölt exact methodikával magnéziumot Po- α sugaraival bombázott és az észlelt különböző atommagfolyamatokat szétanalizálta a három Mg izotóp szerint.

20. Determination of Radioactive Content of Rocks by means of Geiger-Müller Counters. Csongor Évával közösen/ Science, 109, 146, 1949.

A kőzetradiológiai vizsgálataihoz a methodika elvi kidolgozása. Ki-számítják, hogy végtelen kiterjedésű kőzetbe furt lukba helyezett G.M. számlálócső által számolt α -kvantumok számából hogy lehet a kőzet U+Th tartalmát meghatározni.

21. Kőzetek radiológiai vizsgálata. Földvári Aladárral közösen; M. Tud. Akad. Mat. és Term. Tud. Osztályának Közl. I. kötet 1. sz. 60. o. 1951.

Pontosabban kifejti a 20. alatt már tárgyalt methodikát és röviden beszámol a Velencei hegységben mintegy 30 km² területen végzett, valamint a Mecsek hegységben mintegy 70 km² területen végzett radiológiai vizsgálatokról. Egyben további vizsgálatainak célkitűzését is megadja. Későbbi munkáiban a célkitűzést valóban sikerrel teljesítette.

22. Quantitativ histokémiai phosphatase meghatározás radioaktiv ólom felhasználásával. /Barka Tibor, Pósalaki Zoltán és Kertész Lászlóval közösen./ Kísérletes Orvostudomány, 1951. i. szám.

Rádioaktiv izotóp nyomjelzéssel sikerült az irodalomban első ízben a histokémiát quantitativ módszerré kiépíteni egy speciális esetben: phosphatase enzimnek rendkívül kis mennyiségét sikerült mikroszkópi metszetben quantitative meghatározni.

23. Rádioaktiv izotópok alkalmazásának hazai lehetőségei és nehézségei. Magyar Kémikusok Lapja, VI. 71. 1951.

Tájékoztató közlemény más szakmájú kutatók számára, akik a rádioaktiv izotópok hazai alkalmazási lehetőségei iránt gyakran érdeklődnek.

24. Egy nagysebességű elektromágneses impulzusszámláló berendezés. I. Magyar Fizikus Vándorgyűlésen elhangzott előadás, 1951.

Egy elektromágneses korpuszkula számláló berendezéséről /Zählwerk/ számol be, amelyik másodpercenként 1600 impulzust képes regisztrálni, azaz 300-50-szor annyit, mint az általában használatosak.

25. Quantitativ Histochemical Determination of Phosphatase by Means of Radioactive Lead. /T. Barka, Z. Pósalaky és L. Kertészszel közösen./ Acta Anatomica, Basle, Separatum Vol. XVI. Fasc. 1/2. 1952. Pp. 45.

L. 22./

26. Hazai kőzetek radiológiai vizsgálata. M. Tud. Akad. Műszaki Oszt. Közleményei, V. kötet 3. sz. 1952.

Hazai kőzetekben kis koncentrációjú urán előfordulást talált nagy kiterjedésben. A munka tudományos szempontból a geokémia területére sorozható. A külszíni vizsgálatokon kívül nagyszámu laboratoriumi

kontroll vizsgálattal sikerült felderítenie az urán geokémiájának egy régen keresett, de eddig fel nem derített törvényszerűségét: az urán feldusulását rothadó rővényi anyagában. A munka népgazdasági jelentősége előreláthatólag igen nagy, mert Magyarország jövő atomerő gazdálkodásának alapjait fektette le annak kimutatásával, hogy Magyarországon jelentős urán előfordulások vannak. E munkáját az Akadémia VI. Osztályának véleménye alapján 1952-ben 10.000 Ft-os Kossuth-díjjal jutalmazták.

27. Ujabb vizsgálatok hazai szenek urántartalmára vonatkozólag.
II. Magyar Fizikus Vándorgyűlésen elhangzott előadás, 1952. május.

L. 26, valamint további vizsgálatok az U-humuszsav abszorpciós rendszer izotermáira.

28. Rádioaktív izotóppal nyomjelzett intravénásan beadott kolloid sorsának vizsgálata állati szervezetben. /Kertész L. és Simonyi A./ II. Magyar Fizikus Vándorgyűlésen elhangzott előadás, 1952. május.

Az állati szervezet külső behatoló részecskékkel szembeni védekezésének exact vizsgálata rádioaktív nyomjelzéssel.

29. Egy elektromágneses rendszerű γ -sugár spektrométer. /Fényes Tiborral közösen./ II. Magyar Fizikus Vándorgyűlésen elhangzott előadás, 1952. május. /közlés alatt./

Egy félkör alakú és alfa sugarak energiájának meghatározására alkalmas elektromágneses spektrométert ír le, amely szerény eszközökkel egy vasuti kocsikerekek pereméből készült.

30. Egy kétmillió Volt-os Van de Graaf generátor. /Puskás E.-el közösen./ II. Magyar Fizikus Vándorgyűlésen elhangzott előadás, 1952. május.

Az ismertett elektrosztatikus generátor a szerény technikai felszerelésű intézet technikai lehetőségeihez képest nagy teljesítmény. Két lényeges pontban tökéletesebb az eddig használtaknál, az egyik a felfüggesztett elrendezés, a másik a szigetelő tartók megoldása bakelit csövekkel, egy az intézetben kidolgozott szigetelő masszával vákuumban történő impregnálás útján.

31. Criticism on Gömőri's phosphatase reaction, relying upon study with a of tracers. /Pósalaky Z.-val közösen./ Acta Morphologica, Tomus I. Fasc. 3. 432. old.

L. 22. pontosabban kritikai kiépitése.

II. Dr. Szalay Sándor tudományos kutatói jellemzése.

Mintegy 30 tudományos értekezést írt az 1932-1952. között eltelt időben.

Általánosságban egész munkásságát áttekintve azt mondhatjuk, hogy igazi kísérleti /empirikus/ kutató, a természet törvényeinek megismerése pontos kísérleti vizsgálatok, mérések útján törekszik. Mérőberendezése megtervezése és elkészítése terén nagy experimentális kezűgyességet; technikai felkészültséget és precizitásra való hajlamot árul el. Erős kritikai érzéssel sulyt fektet arra, hogy pontos, precíz kísérleti eredményei, mérései kétségbevonhatatlanok legyenek. Hipotézisek felállításában tartzkodó, óvatos, ezt

...bizza technikusokra, különösen fiatalabbkoru munkáiban. Igy pl. elektrolitek kompresszibilitására vonatkozó vizsgálataiban. /4.sz.munka/ megalégszik a mérések eredményei alapján a természeti törvényszerűség exact, empirikus megállapításával, de az elméletet hozzá P. Debye csinálta meg. /A.6./ Egy másik munkájához /8.sz.munka/, amelyben atommagok gerjesztett állapotaival kapcsolatban egy kiválasztási szabályt állapít meg empirikusan, az elméleti magyarázatot C.F.v.Weizsäcker adta meg.

Hogy a hipotézisek felállításával kapcsolatos tartózkodó magatartása inkább óvatosságra és kritikai érzékre vezethető vissza, mint a természet felületes, csak empirikus és a mélyebb törvényszerűségekbe behatolni nem akaró szemléletére, azt egyik legujabb munkája mutatja, amelyben nem elégedett meg a hazai szén előfordulások után tartalmának felfedezésével, hanem a feldusulás okát teljesen felderítette és ezzel a geokémia egy fontos törvényét fedezte fel. /26,27 /

Munkáit áttekintve, általánosságban megállapítható, hogy sokoldalú, széles látókörű kutató, aki munkásságában a kísérleti fizikustól joggal elvárható szaktudáson tulmenően nagyfoku kémiai, szerves kémiai, geokémiai, kolloidikai stb. jártasságot árul el és a széleskörű ismeretei tudományos munkáiban rendkívül előnyösen segítettek.

Hogy érdeklődése sokoldalú, arra vezethető vissza az is, hogy nagyon különböző munkaterületeken dolgozott /ultrahang sugarak, elektrolitek, atommagfizika, radiológia, biológia, geokémia/. Valamennyi munkájában kihasználta experimentális és eszköztervező készségét. Ezen tulmenően azonban valamennyi területen eredményes uttörő munkát végzett és addig nem ismert kisebb vagy nagyobb fontosságú törvényszerűségeket ismert fel. Ez legjobban kiderül egyes munkáinak alanti részletes ismertetéséből.

Munkásságának legnagyobb része mégis a kísérleti atommagfizika területére esik, amely területen 1936. óta dolgozik. E téren több munkatársat nevelt, aminek következtében egy komoly, erőteljesen és eredményesen működő kísérleti atommagkutató iskola alakult ki a vezetése alatt álló debreceni Kísérleti Fizikai Intézetben.

Munkásságával élenkitően hatott hazai viszonylatban más tudományos területekre is, így a geológiai kutatásra és az orvos biológiai kutatásra. Intézete több más intézettel áll szoros tudományos együttműködési kapcsolatban. /Pl. debreceni egyetem Ásványtani Intézete, Állami Földtani Intézet Budapest, Budapesti Orvosi Egyetem Szövet és Fejlődéstani Intézete, stb./

Szervező, intézetvezető és pedagógusi munkáját áttekintve a következőket állapíthatjuk meg:

a./ A debreceni Egyetem Kísérleti Fizikai Intézetét rendkívül kezdetleges, elmaradott állapotából a világháboru pusztításai és az infláció közepette aránylag szerény anyagi eszközök felhasználásával öntevékenyen egy komoly színvonalu oktató és kutató intézetté fejlesztette ki.

b./ Ugyanez intézetben egy komoly kísérleti atommagkutatással foglalkozó iskolát nevelt ki, amelyik iskola már számos értékes eredményt mutathat fel.

c./ Külön ki kell emelnünk hazai ~~szövegek~~ ~~urán~~ tartalmára vonatkozó
vizsgálatait.

Budapest, 1953. február 21.

Selényi Pál s.k.
a M.T.A. lev. tagja

Gyulai Zoltán s.k.
a M.T.A. lev. tagja

Megjegyzés: A III. és IV. sz. alatt
megjelölt jegyzéket nem
sokszorosítottuk.

J a v a s l a t

Ivan Pavlovics Bargyin szovjet akadémikusnak a MTA. Műszaki Tudományok Osztálya tiszteletbeli tagjává választására.

A MTA. Műszaki Tudományok Osztálya Ivan Pavlovics Bargyin szovjet kohómérnök akadémikust, a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának alelnökét, kétszeres Sztálin-díjast, a Szocialista Munka Hősét, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának tagját, az Osztály tiszteletbeli tagjává javasolja.

I n d o k o l á s .

Ivan Pavlovics Bargyin rövid életrajza:

1883-ban született. A novo-alexandrovszki Mezőgazdasági Intézetben végezte tanulmányait, de forradalmi tevékenységéért 1905-ben kizárták az Intézetből. 1910-ben elvégezte a kievi Politechnikai Egyetemet, 1910-11-ben mint munkás dolgozott Chicago környékén az Egyesült Államokban. 1911-ben tért vissza hazájába.

A Déloroszországi Kohóműveknél kezdte itt pályáját. Kiváló tehetsége és szervezőképessége következtében az orosz kohóiparban vezető állást foglalt el. Az Októberi Szocialista Forradalom után egyike volt a legelső kiváló mérnököknek, aki tudását teljesen a szovjet kohászat rendelkezésére bocsátotta. 1929-ben a szovjet kormány az első ötéves terv egyik legnagyobb építkezésével, a Kuznyecki Kohóművek építésével bízta meg. 1937-től a nehéziparban vezető állást töltött be. 1944-ben a Kohóipari Központi Kutató Intézet vezetője volt. 1932-től a Szovjet Tudományos Akadémia tagja, 1942-től pedig alelnöke. Mint akadémikus, a Nagy Honvédó Háboruban a szükséges tartalékoknak a frontre való irányításában döntően kivette részét. A háboru után a szovjet Kohászati Művek újjépítése terén végzett kiváló munkát. A Szovjet Tudományos Akadémia számos művét adta ki. Többször tüntették ki Lenin-renddel és kétszer Sztálin-díjjal.

Bargyin elvtárs a magyar ipari életnek, de különösen a magyar kohászoknak jól ismert és szeretett alakja. Már három évvel ezelőtt, mikor ittjárt náunk, értékes tanácsaival döntő módon befolyásolta nehéziparunk és elsősorban kohászatunk fejlődését. Óriási tapasztalata és rendkívül kiterjedt tudása nagyban hozzájárult öt éves tervünk helyes célkitűzéseéhez s eredményes megvalósításához. A mostani látogatása során ismételten végiglátogatta azokat az üzemeket /ózdí, diósgyőri, salgótarjáni Kohászati Üzemek, csepeli R.M. Művek, stb./ melyeket három évvel ezelőtt is megsejmelte. A kétségtelen fejlődés megállapítása mellett őszintén megmondta a fennálló hiányosságokat is és hasznos tanácsokat adott azok kiküszöbölésére. Átnézte kohászati terveinket, bírálatot mondott a diósgyőri rekonstrukciós tervekről, a jövő feladatait illetően kihangsúlyozta a nagyolvasztó üzemenél az érc-előkészítés fejlesztésének, a nagy toroknyomás és oxigén alkalmazásának fontosságát. Az acélgyártás terén az oxigénes Martin-üzem megvalósítását ajánlotta elsősorban. - A Tudományos Akadémián tartott nagyvonalú előadása pedig a XIX. Kongresszus azon főbb irányelveivel ismerttetett meg, melyek a szovjet kohászat fejlődését jelölték ki s így döntően hozzájárulnak a kommunizmus felépítéséhez.

Egész itt-tartózkodása rendkívül értékes volt a magyar kohászat számára különösen azért is, mert éppen olyan időszakban történt, mikor újra döntő tervperiódus előtt, a második ötéves tervünk előtt állunk. Minden megbeszélés s minden tanács, amit tőle hallottunk, nehéziparunk s elsősorban kohászatunk új ötéves tervét fogja döntően segíteni.

Mindezek alapján egész magyar kohászatunk, Tudományos Akadémiánk is büszke lehet arra, ha Bargyin elvtársat, a kiváló szovjet kohaszt a Műszaki Tudományok Osztálya tiszteletbeli tagjaként üdvözölheti.

Budapest, 1953. május 25.

M.M. Dubinyin

A.V. Palladin 1903-ban született Moszkvában. Egyetemi tanulmányait a szentpétervári egyetem természettudományi karán végezte. Tudományos munkásságát 1905-ben Pavlov laboratóriumában kezdte el, első tudományos közleménye a pavlovi fiziológia területéről való. 1907 után első Yegorovskij mellett dolgozott, majd Németországban tett több tanulmányút. Érdeklődése mindinkább a fiziológiai-kémia felé fordult és már mint annak a területnek kitűnő szakemberét hívták meg a Harkovi Mezőgazdasági Egyetem fiziológiai tanszékére 1916-ban. A.V. Palladin munkássága ettől az időtől kezdve összefügg az ukrain tudomány fejlődésével, az ő ottani működésének megkezdése jelöli az ukrain biokémiai kutatások megindulását és az ő munkásságának köszönhető, hogy Ukrajnában a Szovjetunió egyik legvirágzóbb biokémiai centruma alakult ki. 1928-ban a Harkovi Orvosi Egyetem fiziológiai-kémiai tanszékének vezetőjét vette át és emellett a tanszék mellett szervezte meg 1929-ben a Biokémiai Tudományos Kutató Intézetet. Ez az intézet 1931-ben került át Kijevbe mint az Ukrán Tudományos Akadémia intézete.

1926-ban választotta az Ukrán Tudományos Akadémia levelező tagjává, ugyancsak lett 1929-ben rendes tag. 1946-ban Bogomolac akadémikus halála után A.V. Palladint választotta meg az Ukrán Tudományos Akadémia elnökévé. A Szovjetunió Tudományos Akadémiájának 1942. évi, a Szovjetunió Orvosi Akadémiájának 1944-től /annak megalakulása óta/ rendes tagja. Rendes tagja továbbá a Grus és Fehérorosz Akadémiáinak is.

A biokémia területén első önálló monográfiája a kreatin bioszintéziséről 1916-ban jelent meg. Ez a vizsgálat hozta A.V. Palladin működését az anyagcsere vizsgálatával szoros kapcsolatba. Ezen kutatással kezdődtek A.V. Palladinak és az ő irányításán mellett munkatársainak, az izomfáradás és az izomtréning biokémiai tanulmányozására vonatkozó rendszeres vizsgálatai. Ezek a vizsgálatok az elmélet és a gyakorlat közötti egyetértést valószínűsítették meg és számos elméletileg fontos következtetést hoztak felcsinra az izomfáradás mechanizmusára vonatkozóan is.

A másik alapvetően fontos irányzat, mellyel A.V. Palladin és iskolája behatóan foglalkozott az egy és idegrendszer biokémiája. Számos új adatot szolgáltatott az egy és idegrendszer biokémiájához, és kiépítették az egy biokémiai topográfiáját. Ezek az evolúciós al-gondolatokból kiinduló kémiai vizsgálatok csak az első lépést jelentették az egy biokémiai-kémiai kutatásban, melyet széleskörűen követett a következő lépés: az egy és az idegrendszerben előforduló kémiai folyamatok tanulmányozása és végül a jelenleg is folyó funkcionális biokémiai kutatás. Ezen irány kiakasztásával különösen sokat jelentett a pavlovi szemlélet, melyet első vizsgálataival, Pavlov-tól nyert.

Alexander Vlagyimirovics Palladin az Ukrán Szovjet Szocialista Köztársaság Tudományos Akadémiájának elnökét, a világszerte ismert tudóst és békeharcost javasoljuk a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagjává megválasztani.

A.V.Palladin 1885-ben született Moszkvában. Egyetemi tanulmányait a szentpétervári egyetem természettudományi karán végezte. Tudományos munkásságát 1905-ben Pavlov laboratóriumában kezdte el, első tudományos közleménye a pavlovi fiziológia területéről való. 1907 után előbb Vegyenzkij mellett dolgozott, majd Németországban tett több tanulmányutat. Érdeklődése mindinkább a fiziológiai-kémia felé fordult és már mint ennek a területnek kiváló szakemberét hívták meg a Harkovi Mezőgazdasági Egyetem fiziológiai tanszékére 1916-ban. A.V.Palladin munkássága ettől az időtől kezdve összefügg az ukrain tudomány fejlődésével, az ő ottani működésének megkezdése jelzi az ukrán biokémiai kutatások megindulását és az ő munkásságának köszönhető, hogy Ukrajnában a Szovjetunió egyik legerősebb biokémiai centruma alakult ki. 1921-ben a Harkovi Orvosi Egyetem fiziológiai-kémiai tanszékének vezetését vette át és emellett a tanszék mellett szervezte meg 1925-ben a Biokémiai Tudományos Kutató Intézetet. Ez az intézet 1931-ben került át Kievbe mint az Ukrán Tudományos Akadémia intézete.

1926-ban választotta az Ukrán Tudományos Akadémia levelező tagjává, ugyanott lett 1929-ben rendes tag. 1946-ban Bogomolec akadémikus halála után A.V.Palladint választotta meg az Ukrán Tudományos Akadémia elnökévé. A Szovjetunió Tudományos Akadémiájának 1942. óta, a Szovjetunió Orvosi Akadémiájának 1944-től /annak megalakulása óta/ rendes tagja. Rendes tagja továbbá a Gruz és Fehérorosz Akadémiának is.

A biokémia területén első önálló monográfiája a kreatin bioszintéziséről 1916-ban jelent meg. Ez a vizsgálat hozta A.V.Palladin működését az anyagcsere vizsgálatával szoros kapcsolatba. Ezen keresztül kezdődtek A.V.Palladinnak és az ő irányítása mellett munkatársainak, az izomfáradás és az izomtréning biokémiai tanulmányozására vonatkozó rendszeres vizsgálatai. Ezek a vizsgálatok az elmélet és a gyakorlat ragyogó egységét valósították meg és számos elméletileg fontos következtetéshez hoztak felszínre az izomműködés mechanizmusára vonatkozóan is.

A másik alapvetően fontos irányzat, mellyel A.V.Palladin és iskolája behatóan foglalkozott: az agy és idegrendszer biokémiája. Számos új adatot szolgáltatott az agy leíró biokémiájához, és kiépítették az agy biokémiai topográfiáját. Ezek az evolúciós elgondolásokból kiinduló kémiai vizsgálatok csak az első lépést jelentették az agy biokémiájának kutatásában, melyet szükségszerűen követett a következő lépés: az agyban és az idegrendszerben lefolyó kémiai folyamatok tanulmányozása és végül a jelenleg is folyó funkcionális agybiokémia kutatása. Ezen irány kialakításánál különösen szerepet játszott a pavlovi szemlélet, melyet első tanítójától, Pavlovtól nyert.

Tudományos munkásságának harmadik területe: a vitaminológia. Első volt, aki az 1920-as években szisztematikusan vizsgálta az anyagcsere részletfolyamatoknak az avitaminózisban bekövetkező zavarát. A Nagy Honvédő Háború idején A.V.Palladin munkája alapján vezették be a gyakorlatba a Vikasol-t - a vízben oldható K vitamint - és kimutatták, hogy ennek a normális protrombin tartalom mellett is, a sebgyógyulást elősegítő hatása van.

A.V.Palladin hatalmas tudományos tevékenysége állandó pedagógiai munkássággal párosult. Tőle származik az első szovjet biokémia tankönyv, mely 11 orosz kiadáson keresztül, évente az orvosok és biológusok tízezreinek szolgál ma is tankönyvül. A Szovjetunió első biokémiai folyóiratát A.V.Palladin intézetének 1926. óta megjelenő értesítőjéből fejlesztette az ukrán Biokémia folyóirattá 1934-ben. A.V.Palladint hatalmas tudományos és pedagógiai tevékenysége az ukrán biológiai tudományok szervezésének középpontjába állította. Ezt a nagy tudományos szervezési munkát a társadalmi kötelezettségek tudatos felismerésével végezte. Egyike volt az első tudósoknak, akik a szovjet állam megszületésekor fenntartás nélkül csatlakoztak a Bolsevik Párthoz. A marxizmus elméletének elsajátítása jelentős tényező volt abban, hogy A.V.Palladin azóta végzett munkája teljes összehangban áll a haladó tudomány követelményeivel. Állandó hatalmas tudományos és pedagógiai munkássága mellett, igen jelentős társadalmi és politikai tevékenységet fejt ki. 1947 óta tagja a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának és ezenkívül az U.Sz.Sz.K.Legfelsőbb Tanácsa Elnökségének is.

Mindezek alapján javasoljuk, hogy A.V.Palladint, a szocialista tudós mintaképét, a világszerte ismert biokémikust, a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagjává válasszuk.

dr.Straub F.Brunó sk.
akadémikus
az MTA Elnökségének tagja

dr.Szőrényi Imre sk.
levelező tag
MTA Biokémiai Intézet igazgatója.

Frédéric Joliot-Curie Párisban született 1900-ban, A Fizikai és kémiai Főiskolán tanult, ahol 1923-ban kitűnő eredménnyel végzett. Langerin közbenjárásával Mme Curie intézetében nyert alkalmazást tudományos kutató munkára. Itt ismerkedett meg állandó munkatársával, későbbi feleségével Irene Curie-vel.

1930-ban a természettudományok doktora lett, /doktori értekezését a polonium elektrokémiájáról írta/ majd a Centre National de la Recherche Scientifique vezetője. 1935-ben kinevezték a Sorbonne rendkívüli egyetemi tanárává és a francia becsületrenddel tüntették ki; ebben az évben feleségével együtt megkapta a Nobel-díjat.

Frédéric Joliot kutatásaiban a rádióaktivitás különböző kérdéseivel foglalkozik. Feleségével együtt felfedezte a mesterséges rádióaktivitást. Ezeknek a kutatásoknak eredményei alapvető fontosságúak a modern fizika fejlődésének szempontjából. 1927-től 1949-ig kb. 60 műve jelent meg ebben a tárgyban. /lista mellékelve/.

A háboru kitörésekor Frédéric Joliot, mint a Hadikutató Intézet egyik vezetője megmentette az értékes nehézvíz készletet a náciaktól. Ekkor kapcsolódott be az ellenállási mozgalomba. 1946-ban elnyerte a hadiérdemkeresztet és a becsületrend parancsnoki fokozatát.

A háboru után kinevezték a Tudományos Kutatás Országos Központjának igazgatójává, 1946-ban az Atomerő Kormánybiztosság vezetőjévé. 1950-ben kommunista magatartás miatt felfüggesztették kormánybiztosi állásából.

Frédéric Joliot a Békevilág tanács elnöke. Jelentős tudományos érdemeiért és az emberi haladás érdekében vívott nagy harcáért javasoljuk a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagjának.

Budapest, 1953. május 22.

Gombás Pál sk.
akadémikus

Jánossy Lajos sk.
akadémikus.

John Desmond Bernal Írországban született 1901-ben, iskoláit Angliában végezte. Cambridge-i egyetemi tanulmányai befejeztével 1923-ban megkezdte kutatómunkáját a Davy Faraday laboratóriumban és 1927-ben a szerkezeti kristálytan docense lett Cambridge-ben, majd később 1934-ben a kristálytani kutatás vezetőjévé nevezték ki.

Ezen a területen végzett kutatásaiért aránylag fiatalon, 36 éves korában a Royal Society tagjává választották és 1945-ben a Royal Medal érdemrenddel tüntették ki.

1938 óta Bernal a londoni Birkbeck College fizika professzora. 1924-1952-ig kb. 25 munkája jelent meg. /lista mellékelve/. A fizika területén folytatott munkássága mellett hosszú ideig érdeklődött biológiai problémák iránt, /- különösen a vírusok kérdésében - /, amelyeknek fizikai vonatkozásait vizsgálta; e tárgyban számos cikket írt.

Bár Bernal meggyőződéses marxista és e meggyőződését sohasem titkolta, tudományos eredményeinek Angliában kivívott hivatalos elismerése tudományos jelentőségét bizonyítja. "A tudomány társadalmi funkciója" és "A szükségszerűség szabadsága" c. könyveiben részletesen kifejti világnézetét.

Bernal tevékenyen részt vesz a békemozgalomban és tagja a Világ-béketanácsnak. Tudományos érdemeiért és mint haladó gondolkodású tudóst javasoljuk Bernal professzort a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagjának.

Gombás Pál sk.
akadémikus

Jánossy Lajos sk.
akadémikus.

~~Kuo-Mo-zso-t, a kiváló filológust és historikust, az ókori Kína elismert kutatóját, a Kínai Tudományos Akadémia elnöke tiszteleti tagnak ajánljuk.~~

Kuo-Mo-zso /ce:K'ai-csen/ 1892-ben született Csiatingben, Szecsuan tartományban. Főiskolai tanulmányait Japánban végezte, ott orvosi diplomát szerzett, de kezdettől fogva a filológiai tudományok és az irodalom felé vonzódott.

Tudományos és irodalmi munkásságával hazája felemelkedésének és az emberi haladásnak az ügyét szolgálta és szolgálja. Kiemelkedő harcosa a nemzetközi békemozgalomnak: a Világbéketanács alelnöke.

Kuo-Mo-zso gazdag tudományos munkásságából a legfontosabbak a következők:

Csia-ku ven-ce jen-csiu "Kutatások a teknőccsontok írásjegyeiről".

Jin Csou cs'ing-t'ung cs'i-ming-ven jen-csiu "Kutatások a Jin-és Csou-kori bronzok feliratairól".

Ku-tai ming-k'o k'ao "Kutatások a régi dinasztiai feliratairól".

Pu-c'e t'ung-si "Jós-feliratok magyarázatai".

Különösen jól ismerik és sokat használják Csung-kuo ku-tai s'o-hui jen-csiu "Kutatások a kínai ókori társadalomról" c. művét.

Kuo-Mo-zsonak a Jin-és Csou-kori kínai írásjegyek megfejtése körül igen nagy érdemei vannak, az általa megoldott problémák száma lényegesen meghaladja azt, amit e téren valamennyi elődje együttvéve elért. Kuo főreladatának azonban az ókori kínai társadalom fejlődésének történetét, e fejlődés okainak felderítését tekintette. Kuo Mo-zso három fontos kínai klasszikus forrás, a Ji-csing, a Su-csing és a Si-csing szövegéből összegyűjtött minden tudományosan értékesíthető adatot, a dialektikus materializmus módszere alapján megrajzolta az ókori kínai társadalom képét előbb a Ji-csing korában /ebben segítségére voltak a jós-feliratok is/, majd innen nyomon követte e társadalom fejlődését a Su-csing és Si-csing koráig.

Kuo-Mo-zso rámutatott arra, hogy Marx és Engels módszerének alkalmazása nélkül nem lehet vizsgálni Kína ókorát. Elsőnek jutott arra az eredményre, hogy a kínai társadalom fejlődése során szintén átment a rabszolgatartás fokán.

Kuo-Mo-zso azonban nemcsak filológiai, régészeti és történeti munkáival szerzett magának és a modern kínai tudománynak hírt és megbecsülést az egész világon, hanem egész sor kimagasló munkával gazdagította az irodalomtudományt, sőt-mint költő és író-a kínai költészetet, regényírást és drámairodalmat is.

E művei közül elsőnek említjük önéletrajzát, melynek eddig három kötete jelent meg: 1. Sao-nien si-taj "Ifjúkor", 2. Ko-ning cs'un-cs'iu "A forradalom krónikája", 3. K'ua-cs'u tung-haj "Kilépve a Keleti Tengerre". Az eddig napvilágot látott kötetek irodalmi és irodalomtudományi értékükön kívül Kína legújabb történetének igen fontos kortársi dokumentumai is. Fontosabb irodalomtudományi munkáit Ven-ji lun-ven csi "Irodalmi és művészeti cikkek gyűjteménye" c. kötetben bocsátotta közre, valamint e kötet folytatásában,

amelynek címe: Ven-ji lun-ven hszü-csi "Irodalmi és művészeti cikkek gyűjteménye, sorozat". Különös figyelmet érdemel a nagy kínai költőről, Cs'ü Jüan-ról írt monográfiája, a Cs'ü Jüan jen-csiü "Tanulmány Cs'ü Jüan-ról", amelynek hiteles társadalomtörténeti háttérét maga tisztázta a kínai ókorra vonatkozó történeti kutatásai során.

Legjelentősebb irodalmi alkotásai közül mintegy öt verskötetét, tíz regényét, ill. kisregényét, körülbelül ugyanannyi drámáját tartjuk számon. Ezek méltatása most nem feladatunk, azt azonban ezuttal sem hallgathatjuk el, hogy egyik sinológus bírálója, több, mint tíz évvel ezelőtt azt írta róla: "Er ist vielleicht der bedeutendste lebende Dichter, der sich als Lyriker, Romanschriftsteller und Dramatiker und als Übersetzer betätigt hat".

Mint műfordító lefordította Tolsztoj és Gorkij több művét, valamint a szovjet irodalom legjelesebb alkotásait. Lefordította Goethe Faustját. Kínai nyelven tolmácsolta Marx és Engels több fontos művét.

Kuo-Mo-zso a magyar tudomány és a magyar nép őszinte barátja, tiszteletbeli taggá való megválasztása dísz és gyarapodást jelent Akadémiánknak.

Ligeti Lajos sk.
akadémikus.

Leopold Infeld Krakóban született 1898-ban. A krakkói és berlini egyetemen tanult és 1921-ben a filozófia doktorává avatták Krakóban. 1929-től a Lwow-i egyetemen dolgozott előbb asszisztensként, majd mint docens az elméleti fizika tanszékén. Einsteinnel együtt végzett munkája eredményeképpen a relativitás-elmélettel kapcsolatban számos alapvető fontosságú cikket tett közzé. 1927-től 1952-ig hozzávetőleg 40 műve jelent meg./lista mellékelve/.

A lengyelországi körülmények arra kényszerítették, hogy 1932-ben elhagyja hazáját. Ezután tudományos munkásságát Angliában folytatta tovább, ahol Max Born-nal együtt az elektronnak egy nem-lineáris térelméletét dolgozta ki. Bár ezt az elméletet nem minden fizikus fogadta el, mégis fontos mérföldkőnek tekintik a modern fizika fejlődésében. Infeld később Kanadában mint fizika-professzor működött.

Einsteinnel együtt folytatott újabb munkássága során Infeld kidolgozta "Az általános relativitás formulációját", melyben a részecskék mozgásegyenlete a téregyenletek következménye. Ez igen jelentős probléma, melynek megoldásával a fizikusok - különösen a Szovjetunióban - sokat foglalkoznak.

1950-ben Infeld visszatért Lengyelországba, hogy résztvegyen hazája építésében, különösen a fiatal lengyel fizikus utánpótlás nevelésében. Varsóban fiatal munkatársaival együtt kialakította az elméleti fizika fontos iskoláját.

Infeld nemcsak híres tudós, hanem széles látókörű és haladó gondolkodású ember is, aki nem törődve Kanada és az Egyesült Államok kormányainak zaklatásával, tevékeny részt vett a béke-mozgalomban. Tagja a Világbéketanácsnak is. Tudományos érdemeiért és haladó gondolkodásáért javasolom a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagjának.

Jánossy Lajos sk.
akadémikus

Novobátzky Károly sk.
akadémikus

~~Nejedly~~ Nejedly elvtárs, a Csehszlovák Tudományos Akadémia elnöke, a kiváló történettudós, a cseh zenetudomány megalapítója 1878 február 10-én Litomyšl városban született. A prágai Károly egyetemen végezte tanulmányait, mint Goll, Hostinszky professzorok tanítványa. 1905-től docens, 1908-tól rendkívüli, majd 1919-től rendes egyetemi tanár. Nejedly professzor rendkívül sokoldalú tudományos munkásságot fejtett ki a múlt század utolsó éveitől kezdve. Fő figyelve a huszita mozgalomra irányult. 1900-ban jelent meg Források a prágai és taborita husziták színódusaihoz o. műve. A huszizmus iránti érdeklődése egész életében elkísérte Nejedly professzort. 1904 és 1907 között jelentek meg művei a huszita dalról, 1925-ben jelent meg Husz János és szociális jelentősége című tanulmánya és 1946-ban adta ki Husz és a mi korunk c. munkáját. Ifjkorában írott egyéb tárgyú művei közül kiemelkedik nagy monográfiája szülővárosáról Litomyšl-ről és környékéről /1900/.

A huszizmus tanulmányozása révén jutott el Nejedly elvtárs a saját cseh népének életéhez, küzdelmeihez és azonosítva magát a néppel, egész életét a cseh dolgozó nép szolgálatába állította. Tudományos munkásságával a múlt század végétől kezdve harcot folytatott a reakciós cseh burzsoázia hazafiatlan és kozmopolita nézetei ellen. A huszizmus forradalmi tartalmának megmutatása után a cseh nemzeti történelem többi szakaszainak tanulmányozásába fogott és sorra fedezte fel a cseh nemzeti kulturának azokat a nagy haladó értékeit, amelyeket a múlt századbéli cseh burzsoá társadalom egyoldaluan meghamisított vagy elhallgatott. Nejedly elvtárs mint zenetörténész évtizedeken keresztül küzdött írásban és élőszóban a cseh nemzeti zene legnagyobb képviselőjének, Smetanának az elismertetéséért. Hasonlóan kemény küzdelmeket vívott Jirásak, Bozena, Nemcová és más nagy cseh írók haladó művészetének értékelése érdekében. Megírta a cseh zene történetét. E század elején Nejedly elvtárs tudományos munkássága hozzájárult ahhoz, hogy a cseh nemzeti közvélemény leszámolhasson a královédvori kézírathamisítással.

Nejedly elvtárs pályája kezdetétől fogva nagy érdeklődéssel vett részt Oroszország és az orosz kultúra iránt. Egyike volt azoknak a cseh kulturférfiaknak, akik a maga egész nagyságában megértették a nagy októberi szocialista forradalom jelentőségét és le is vonták az ebből eredő következtetéseket. Az októberi forradalom óta Nejedly elvtárs lelkes híve a Szovjetunióknak és az első Csehszlovák Köztársaság idején hatalmas, lankadatlan harcot vívott a Szovjetunió rágalmazóival szemben. A 20-as években nagy monográfiát írt Leninről. Egyik legfőbb irányítója volt a csehszlovák-szovjet barátságot ápoló egyesületnek, előadások, tanulmányok százaiban ismertette a cseh néppel a szocializmus államának hatalmas eredményeit és támogatta ezzel Csehszlovákia Kommunista Pártjának mindennapi harcoltát. A fasizmus előretörésének idején Nejedly elvtárs a Csehszlovák Kommunista Párt tagjaként egész erkölcsi tekin-télyével szállott sikra a hazáját fenyegető vész ellen és 1938-ban a Szovjetunió által felkínált segítség mellett emelt szót. A hitleri megszállás éveiben a Szovjetunióban talált menedéket és munkahelyet. Előadásokat tartott a moszkvai egyetemen. Munkatársa volt a Szovjetunió Tudományos Akadémiája Történettudományi Intézetének, tevékenyen résztvett a szovjet főváros kulturális életében. 1941-től, a Nagy Honvédő Háború idején Moszkvában, Kujbisevben tartott előadásokat, melyekben a náci hordák elleni hősi harcra buzdította a szovjet katonákat.

Résztvett a Moszkvában megalakult Szlovák Bizottság munkájában. Egyik fő munkatársa lett a Szlovák Bizottság folyóiratának, a Szlavjane-nak. Szerkesztette a Szovjetunióban élő csehszlovák emigránsok lapját, előadásokat tartott a moszkvai rádióban és szoros kapcsolatban állott a Szovjetunióban megalakult csehszlovák hadtest katonáival, lelkesítette őket a harcra. Közben egy percre sem hagyta abba tudományos munkásságát. A Szovjetunió Tudományos Akadémiája Történettudományi Intézete 1944-ben egy gyűjteményt adott ki a nyugati és déli szlovákoknak a germán agresszióval szemben folytatott évszázados harcáról. Nejedly professzor nagy szerepet vállalt a könyv megírásában. A szovjet Történettudományi Intézetben számos előadást tartott Csehszlovákia történetéről, foglalkozott a fiatal káderek nevelésével, a szovjet aspiránsokkal, ráirányította figyelmüket Csehszlovákia történetére.

A felszabadulás után Nejedly elvtárs ismét a csehszlovák tudományos élet élén áll. Felhasználva szovjetunióbeli tartózkodását, Lenin és Sztálin klasszikus műveit, megírja a Szovjetunió története c. munkáját /1948/ majd egy új Lenin monográfiát. 1945 óta számos történelmi műve jelent meg, köztük a cseh történelem I. kötete. Külön kötetben adta ki a Szovjetunióban írott cikkeit.

Nejedly elvtárs 1945-től tagja a csehszlovák kormánynak.

Kis megszakítással a kultuszminiszteri tárcát töltötte be. Majd miniszterelnökhelyettes lett. E pozíciójában mindvégig a kommunista párt-hűséges fiának bizonyult. 1952. novemberében az újonnan megalakult csehszlovák Tudományos Akadémia elnökévé nevezték ki.

1953 februárjában ünnepelte a csehszlovák dolgozó nép és az egész haladó világ Nejedly elvtárs 75. születésnapját. A Szovjetunióban előadások emlékeztek meg Nejedly elvtárs életművéről és kiemelték a kiváló cseh történettudósnek a Szovjetunió népeihez és kulturájához fűződő mély és szerető és ragaszkodását. 1917 óta Nejedly elvtárs hatalmas tudományos tekintélye sok hívet szerzett Csehszlovákiában és azonkívül is a szocializmus és a kommunizmus gondolatának. Ennek elismerése jeléül a Szovjetunió Legfelsőbb Szovjetje a 75 éves Nejedly elvtársnak a Lenin rendet adományozta. Megemlékeztek Nejedly elvtárs érdemeiről a többi népi demokráciák is. A szófiai egyetem disz doktorává választotta ez év februárjában. Nejedly elvtárs ma is egyike a legtevékenyebb, legtermékenyebb cseh tudósoknak. Mint az Akadémia elnöke irányítja a cseh tudományos életet. Saját szerkesztésében jelenteti meg a VAR című folyóiratot, melyet jórészt egymaga ír. Ezenkívül rendszeresen előad az egyetemen és a vidéki kulturális központokban, rádióelőadásokat tart és tevékenyen vesz részt a cseh szellemi élet vitáiban. A burzsoá nézetek elleni harcban, az irodalmi vitákban Nejedly elvtárs szava döntő. A közelmúltban jelentek meg új kiadásban tudományos munkái.

Molnár Erik sk.
akadémikus.

Feliratunk, hogy a Magyar Tudományos Akadémia I. Füzületébe...

Kutatási Intézet, a Magyar Tudományos Akadémia...
A Magyar Tudományos Akadémia...
Kutatási Intézet, a Magyar Tudományos Akadémia...
Kutatási Intézet, a Magyar Tudományos Akadémia...
Kutatási Intézet, a Magyar Tudományos Akadémia...

K Ü L S Ő T A G O K

1953

Magyar Tudományos Akadémia...
Magyar Tudományos Akadémia...
Magyar Tudományos Akadémia...
Magyar Tudományos Akadémia...
Magyar Tudományos Akadémia...

Magyar Tudományos Akadémia...
Magyar Tudományos Akadémia...
Magyar Tudományos Akadémia...
Magyar Tudományos Akadémia...
Magyar Tudományos Akadémia...

Budapest, 1953. május 15.

Magyar Tudományos Akadémia...
Magyar Tudományos Akadémia...

Magyar Tudományos Akadémia...
Magyar Tudományos Akadémia...

Javasoljuk, hogy a Magyar Tudományos Akadémia K. Kuratowskit külső tagjává válassza.

Kuratowski Kasimierz, a Lengyel Tudományos Akadémia rendes tagja, s a Lengyel Tudományos Akadémia Matematikai Intézetének igazgatója jelentős tudományos kutató, akinek nagyszámu, legnagyobbrészt topológia kérdéseivel foglalkozó munkája igen komoly nemzetközi megbecsülésre tarthat számot. Kiterjedt munkásságát nehéz röviden jellemezni, ezért csupán két nevezetes eredményét említjük meg: Kuratowski jellemezte elsőként a lokálisan összefüggő kontinuumokat azáltal, hogy nyílt halmazaik minden komponense maga is nyílt. Másik, talán legszebb eredménye, hogy a síkba nem rajzolható görbék az általa megadott két gráf valamelyikét szükségképpen tartalmazzák. Kuratowskinak ez a tétele a sík topológiájának egyik legszebb eredménye. Nagyszámu munkáit összefoglalta kétkötetes, francianyelvű nagy Topológiában, amely - noha második kötete csak 1948-ban jelent meg - olyan nemzetközi sikert aratott, hogy ma már a második kiadása is megjelent. A Lengyel Népköztársaság K. Kuratowskit ismételten kitüntetésben részesítette a tudományos munkásságáért.

Kuratowski kiváló tudományos munkássága, magyar matematikusokkal való bensőséges kapcsolata és lelkes egyénisége a biztosítéka annak, hogy Akadémiánk külső tagjaként még értékesebben tudja támogatni a magyar tudományos kutatást, amelynek már eddig is lelkes hívének mutatkozott.

Budapest, 1953. május 25.

Alexits György s.k.
akadémikus

Rényi Alfréd s.k.
MTA. lev. tagja.

A matematikai és fizikai osztályon ajánlom Mazur Stanislaw kiváló lengyel matematikusnak, a Lengyel Tudományos Akadémia főtitkárának külső taggá való megválasztását.

Mazur Stanislaw a lineáris terek és lineáris operációk problémakörének egyik legismertebb kutatója. Mint ismeretes, e modern és nagy fontosságú diszciplínában Riesz Frigyes és Maurice Fréchet uttörő munkássága mellett elsősorban kiváló lengyel matematikusok értek el alapvető eredményeket; közülük legelsősorban Banach és munkatársai. Banach halála óta kétségtelenül az ő volt munkatársa, Mazur tekinthető a lengyel funkcionálanalízis iskola vezetőjének.

Kiterjedt munkásságából legyen szabad elsőnek megemlítenem Mazurnak a szummabilitás általános elméletére vonatkozó eredményeit: az u.n. Banach-Mazur-féle általános limeszfogalom igen hatásos segédeszköznek bizonyult azóta számos vizsgálatban. Említsük meg Banachhal együtt talált eredményét, amely szerint minden szeperábilis Banach-tér ekvivalens a folytonos függvények terének egy zárt alterével. Mazur bizonyította be, hogy Banach-térbeli konvex test bármely határpontján át halad támasztósík. Ez a tétele előfutárja volt azoknak az újabb vizsgálatoknak, amelyeket szovjet matematikusok általános Banach-térbeli konvex halmazokra vonatkozólag folytattak, s amelyek többek között a konvex halmazok "szélső pontjai"-ra vonatkozó nagyfontosságú Krejn-Milman-féle tételhez vezettek el. Mazur volt az, aki az u.n. normált gyűrűk általános elméletét kezdeményezte azzal a nevezetes tételével, hogy minden normált test izomorf a komplex számok testével. Mazur e tételéhez csatlakozva építette fel Gelfand szovjet matematikus a normált gyűrűk elméletét, amely azóta a funkcionálanalízis virágzó ágává fejlődött ki.

Mazur Stanislaw külső taggá való megválasztásával Akadémiánk jeles tudóst, a baráti lengyel nép kiváló fiát iktatná be tagjai közé.

Szeged, 1953. május 23.

Szókefalvi-Nagy Béla s.k.
az MTA lev. tagja

Alexits György s.k.
akadémikus

Rényi Alfréd s.k.
az MTA lev. tagja

Asséne Hadjioloffot a szófiai Orvostudományi Egyetem tanárát, a Szövet-
tani Intézetének igazgatóját javasolom a Magyar Tudományos Akadé-
mia külső tagjává megválasztani.

Asséne Hadjioloff 1903-ban született Samiokovban, tanulmányait
a szófiai egyetem orvosi karán és Franciaországban, a Lyoni
egyetemen végezte. 1928-ban nősült, felesége Heléne Silaghi,
Kossuth Lajos családjának leszármazottja.

A. Hadjioloff a bolgár tudományos élet kimagasló személyisége,
vezetője a bolgár Tudományos Akadémia Exper.morf.intézetének és
a bolgár Tudományos Akadémia főtitkárának helyettese. 1924 óta
folytatott tudományos munkái a szövettan, kísérletes morfológia,
szövettenyésztés, histokémia, cytológia, neurchistológia és bio-
lógia területére esnek. Kutatásainak egy része, különösen ame-
lyik a lipoid anyagcsere morfológiai vizsgálatára vonatkozik,
uttörő jellegű. A kísérletes munkák mellett a histológia elmé-
leti kérdéseivel is foglalkozott és foglalkozik, elsősorban a
gér, valamint a gonádok más szövethez hasonló szöveti jellegé-
nek kérdéseivel. Tudományos munkái a következő nagyobb témakör
köré csoportosulnak:

- 1./ A lipoidok histo-és fizikokémiája. Kidolgozott új lipoidfes-
tő eljárást, amely a zsirfestők u.n. "hydrotropicus oldódá-
sán" alapul. Megállapította t.i., hogy szappan, de egyéb
kémikáliák, pl. trichloreccsav, ecetsav, coffeinum citricum,
sulfosalicylsav jelenlétében a zsirfestők vízben oldódnak és
ezzel a festékekkel a sejtekben lévő lipoidszemcsék eloszlása
vizsgálható. Hadjioloff professzornak 17 publikációja foglal-
kozik a lipoid- festők sajátásaival és a lipoidok histoké-
miájával. Próbálkozásokat tett a zsirfestők kivonása útján
quantitativ mikroszkópos vizsgálatok végzésére is.
- 2./ Lipoidok intravitális festése. Fontos és jelentős módszer
kidolgozása, amely lehetővé teszi, hogy zsirfestők adásával
in vivo a különböző szöveteket megfessük, s a zsirok elosz-
lását tanulmányozzuk. I.v. adott Sudán oldat segítségével pl.
Hadjioloff professzor és munkatársai a zsirszövet eloszlását
tudták tanulmányozni, sőt ezzel a festési eljárással a velős-
hüvely is festhető volt. A módszer lehetőséget nyújtott nekik
a zsir-anyagcsere számcs kérdésének morfológiai vizsgálatára.
Megállapították, hogy a legkülönbözőbb hámfelszinek rendel-
keznek zsir-felszívó képességgel, így pl. uterus, tuba, epe-
hólyag, oesophagus, gyomor, stb. A módszer segítségével kü-
lönböző állatfajokban tanulmányozták a zsirszövet eloszlását
és az utóbbi időben ezeket a vizsgálatokat kémiaiakkal igye-
keztek kiegészíteni. Morfológiai zsir-anyagcsere vizsgálato-
kat a központi idegrendszerre is kiterjesztették, vizsgálván
a csirkeembryo neutrális zsirjának kialakulását, a fejlődés
alatt.
- 3./ Luminescenc mikroszkópiás vizsgálatok. Hadjioloff profes-
zor az elsők között volt, akik luminescenc mikroszkópos vizs-
gálattal foglalkoztak. Leírt a béka bőrében egy sajátásosan
luminescáló közvetlen hám alatt lévő réteget, amelynek jelen-
tősége ma sem tisztázott, sem az itt szereplő anyag kémiai

természete. Foglalkozott ezenkívül a fogak lumineszcencia mikroszkópiás vizsgálatával, hűgysav kimutatással lumineszcencia alapján, a halak kötőszövetében lévő sárgásan fluorescáló anyag természetével, szövettenyészetek lumineszcenciás analysisével. A legújabb időkben a morfológiai zsiranyagcsere vizsgálatokkal és lumineszcencia analysisissal a szikgolyók kialakulását és eredetét vizsgálják, amely szikgolyók Lepesinszkája munkája alapján nagy jelentőséget nyertek. A zsir anyagcsere vizsgálatok területén a tüdő zsiremesztésével is kimerítően foglalkoztak és foglalkoznak.

Vér és haemopoetikus szövet. Részben in vitro festett zsirral, részben más módszerekkel vizsgálták a reticuloendothel rendszer működését. Kidolgoztak egy módszert, melynek segítségével a béka Kupffer-sejtjei haematoxylinnal vitálisan festhetők. A haematológia területén Hadjioloff professzor több elméleti munkát közölt, amely a vér szöveti jellegének kérdéseivel foglalkozik. Ugyancsak hasonló cikkekben foglalkozik gonádok szöveti jellegével.

A számos tudományos publikáción kívül Hadjioloff professzor 1946-47-ben kétkötetes histológiát és mikroszkópos anatómiát adott ki, valamint 1945-ben a Vér és haemopoiesis címmel haematológiai könyvet. Az elmúlt évben pedig fejlődéstani orvostanhallgatók számára. Ezekkel a könyvekkel nemcsak a bulgár orvosképzésnek, de a bulgár tudományos életnek is nagy szolgálatokat tett.

Hadjioloff professzor a bulgár tudományos életben fontos szerepet tölt be, nemcsak mint professzor, de mint akadémikus is. Tanítványai közül nem egy ma már professzor. Tudományos munkásságát rendkívül mozgékony, szélesirányú érdeklődés és általános biológiai szemlélet jellemzi. Ez az érdeklődés az orvostudomány egyéb területeire is kihat és teszi érthetővé a gyógyító orvostudomány problémái iránti érdeklődését.

Kapcsolata a magyar orvostudománnyal már régebbi keletű. Igen sokat járt Magyarországon és a magyar szakemberek kivétel nélkül jól ismerik nemcsak munkásságát, hanem őt magát is. 1951-ben a Magyar Tudományos Akadémia nagyhatéban a bulgár küldöttség vezetője volt és a nagygyűlésen értékes előadást tartott legújabb kutatásairól. A kapcsolat tovább mélyedt azáltal, hogy a kulturkapcsolatok vonalán Törő Imre akadémikus, a budapesti Szövet-és Fejlődéstani Intézet igazgatója 3 hetes és az intézet tanársegédje, Barka Tibor, 3 hónapos tapasztalatcserén voltak nála és megismerhették kutatásait, széles tudományos érdeklődését, a nagy békeharcost és Bulgária szocialista átalakításának fáradhatatlan zászlóvivőjét a bulgár Tudományos Akadémia orvostudományi vonalán.

Azóta a kapcsolatok még jobban elmélyültek és elősegítik a további szakmai tapasztalatcserét és a népi demokráciák közötti szoros barátság további megszilárdítását. A magyar-bulgár barátság lelkes hive. Munkatársai között több olyan van, akik Magyarországon jártak egyetemre, ami Hadjioloff magyar kapcsolatait még szélesebb alapon építi tovább.

A fentiek alapján javasolom, hogy a Magyar Tudományos Akadémia A. Hadjioloffot külső tagjává válassza meg.

Dr. Törő Imre sk.
akadémikus.

R. Cernatescu

RENDES TÁBLA

1954